ISBN : 978-81-685205-8-5

செந்தமிழறிஞர்கள்:108

அ ச ஞானசம்பந்தன்

பகுப்பும் தொகுப்பும்
முனைவர் சு இராமலிங்கம்

NSR 100 Educational Trust
[An ISO 9001 - 2015 Certified]
AD-13,5th Street, Anna Nagar West, Chennai - 600 040
www.nasubbureddiar100.in

செந்தமிழ்சிற்பிகள்

அ.ச.ஞானசம்பந்தன் (1916 - 2002)

அறிமுகம்

ஒரு தமிழ் அறிஞர், எழுத்தாளர் மற்றும் இலக்கிய விமர்சகர். அவர் 1985 ஆம் ஆண்டின் தமிழுக்கான சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றவர். சுருக்கமாக அ. ச. ஞா என்றும் அழைக்கப் பட்டார்.

வாழ்க்கைக் குறிப்பு

அ.ச.ஞானசம்பந்தன் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் கல்லணைக் கருகில் உள்ள அரசன்குடி என்ற ஊரில் பிறந்தவர். அவரது பெற்றோர் அ. மு. சரவண முதலியார் மற்றும் சிவகாமி ஆவர். அவரது தந்தை சைவ சமய பக்திக் காவியமான திருவிளையாடல் புராணத்திற்கு உரையெழுதிய தமிழ் அறிஞர். ஞானசம்பந்தன் இலால்குடி போர்டு உயர்நிலைப் பள்ளியில் படித்து முடித்த பின் இடைநிலை வகுப்புக்கு (இண்டெர்மீடியட்டு) அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்பிய ல் பாடத்தைத் தேர்வு செய்து படித்தார்.

அங்கு தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த சோமசுந்தர பாரதியார் அவரது தமிழ் அறிவையும் ஆர்வத்தையும் அடையாளம் கண்டு அவரை இயற்பியலில் இருந்து தமிழுக்கு மாறும்படி செய்தார். அக்கல்லூரியில் படிக்கும் போது வ. சு. சீனிவாச சாத்திரி , திரு. வி. க, தெ. பொ. மீனாட்சி சுந்தரம் போன்ற தமிழ் அறிஞர்களின் தொடர்பு அவருக்குக் கிடைத்தது.

தமிழில் முதுகலைப் பட்டம் பெற்று 1942ல் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழ் விரிவுரையாளராக வேலையில் சேர்ந்தார். அக்கல்லூரியில் 1956 வரை வேலை பார்த்தார்.

எழுத்துப் பணி

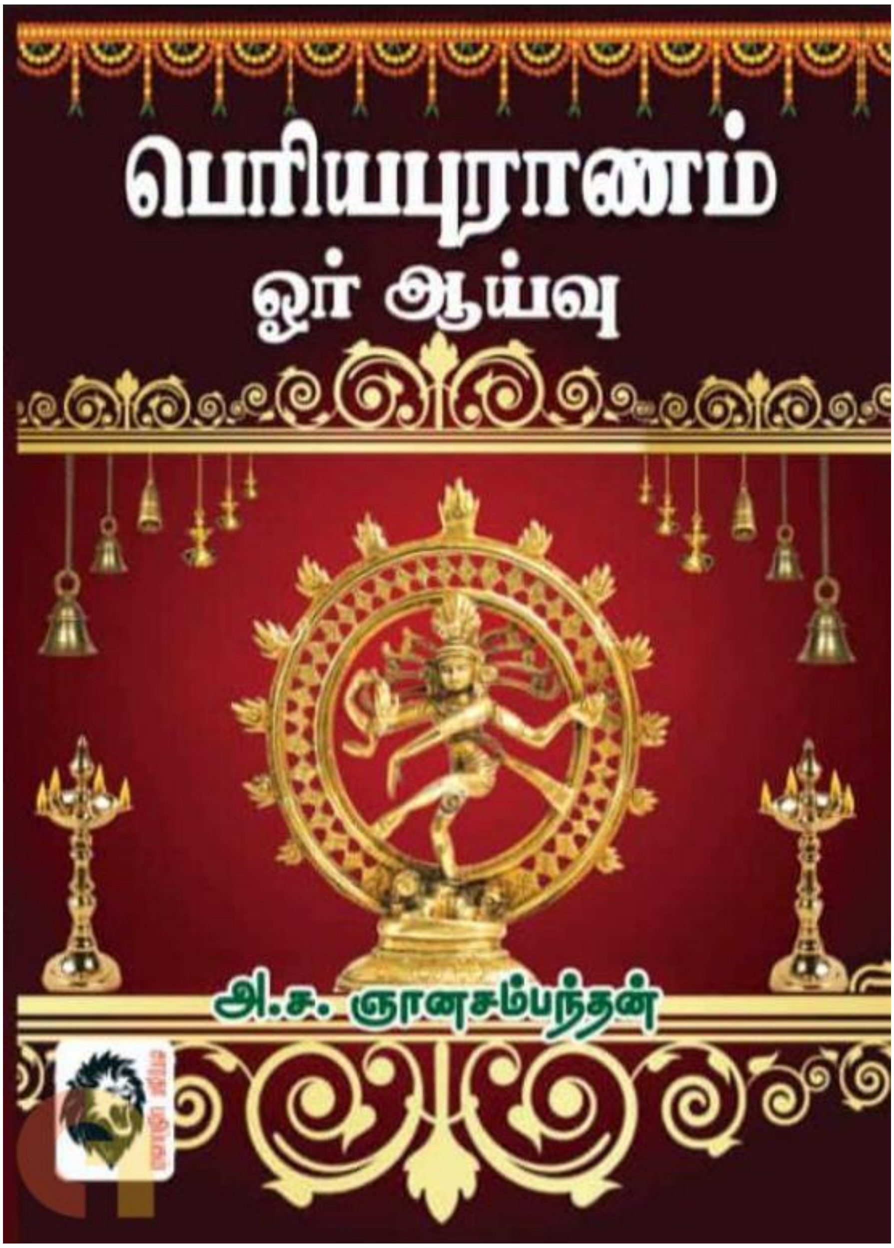
அ. ச. ஞானசம்பந்தனின் முதல் புத்தகமான இராவணன் மாட்சியும் வீழ்ச்சியும் என்ற புத்தகம் 1945ல் வெளியானது. இப்புத்தகமும், கம்பன் காலை (1950) மற்றும் தம்பியர் இருவர் (1961) ஆகிய புத்தகங்களும் அவருக்குக் கம்பராமாயணத்தில் இருந்த செறிந்த அறிவுக்குச் சான்றாக அமைந்தன. பச்சையப்பாக் கல்லூரியிலிருந்து வெளியேறிய பின் 1956 – 1961 வரை அகில இந்திய வானொலியின் சென்னை அலுவலகத்தில் நாடகங்கள் தயாரிப்புப் பிரிவின் பொறுப்பு அலுவலராக வேலை பார்த் தார். 1959ல் தமிழ்ப் பதிப்பகங்களின் பணியகத்தின் செயலாளரானார். 1969-1972 வரை தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் கழகத்தின் தலைவராக இருந்தார்.

1970ல் மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறையின் தலைவராகப் பணியில் சேர்ந்து பின் 1973ல் அப்பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றார். பின்னாளில் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் தாகூர் ஓய்வுப் (Tagore Emeritus professor) பேராசிரியாராகப் பணியாற்றினார். அவர் தனது கடைசி காலத்தைச் சென்னையில் தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் கழித்தார். அவர் ஒரு சைவ சமய அறிஞராகவும் பாடநூல் தயாரிப்பாளர் மற்றும் தமிழ் விரிவுரையாளராகவும் வாழ்ந்தவர். அவர் எழுதிய நூல்கள் 35 ஆராய்ச்சிப் புத்தகங்கள், மொழிபெயர்ப்பு புத்தகங்கள் மற்றும் ஏராளமான பாடப் புத்தகங்களும் கட்டுரைகளும் ஆகும்.
1985ல் **கம்பன்: புதிய பார்வை** என்ற அவரது இலக்கிய விமர்சன நூல் தமிழுக்கான சாகித்திய அகாதமி விருது பெற்றது.

விருதுகள்

சாகித்திய அகாதமி விருது - 1985
சங்கப்பலகை குறள் பீடம் விருது - தமிழக அரசு விருது – 2001

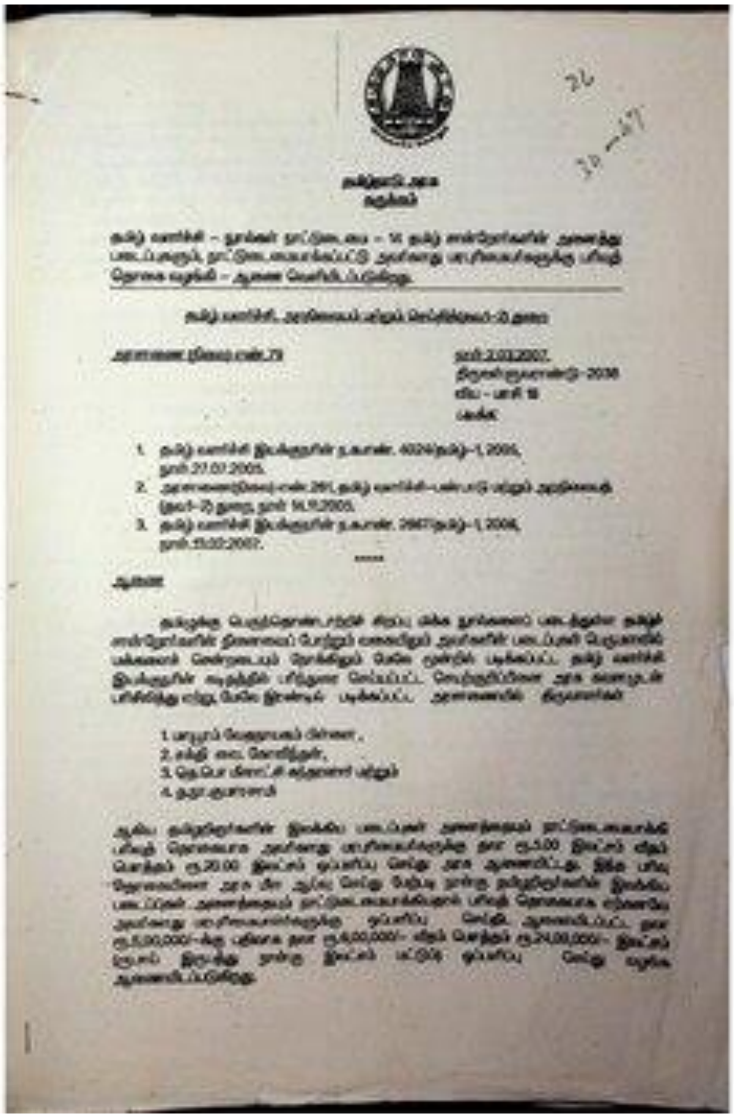
பெரியபுராணம் ஓர் ஆய்வு

https://archive.org/details/acc.-no.-15880-periyapuranam-oor-aayvu-1987

https://gowrabookfair.com/shop/%E0%AE%AA%E0%AF%86%E0%AE%B0%E0%AE%BF%E0%AE%AF%E0%AE%AA%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AF%81%E0%AE%B0%E0%AE%BE%E0%AE%A3%E0%AE%AE%E0%AF%8D-%E0%AE%93%E0%AE%B0%E0%AF%8D-%E0%AE%86%E0%AE%AF%E0%AF%8D%E0%AE%B5%E0%AF%81/?srsltid=AfmBOopkf3aI0iJTLMr-QBfP20OBaNzO-cuWUDUh_GiU8yShyE3p_5CQ

https://www.commonfolks.in/books/d/periyapuranam-or-aaiyvu

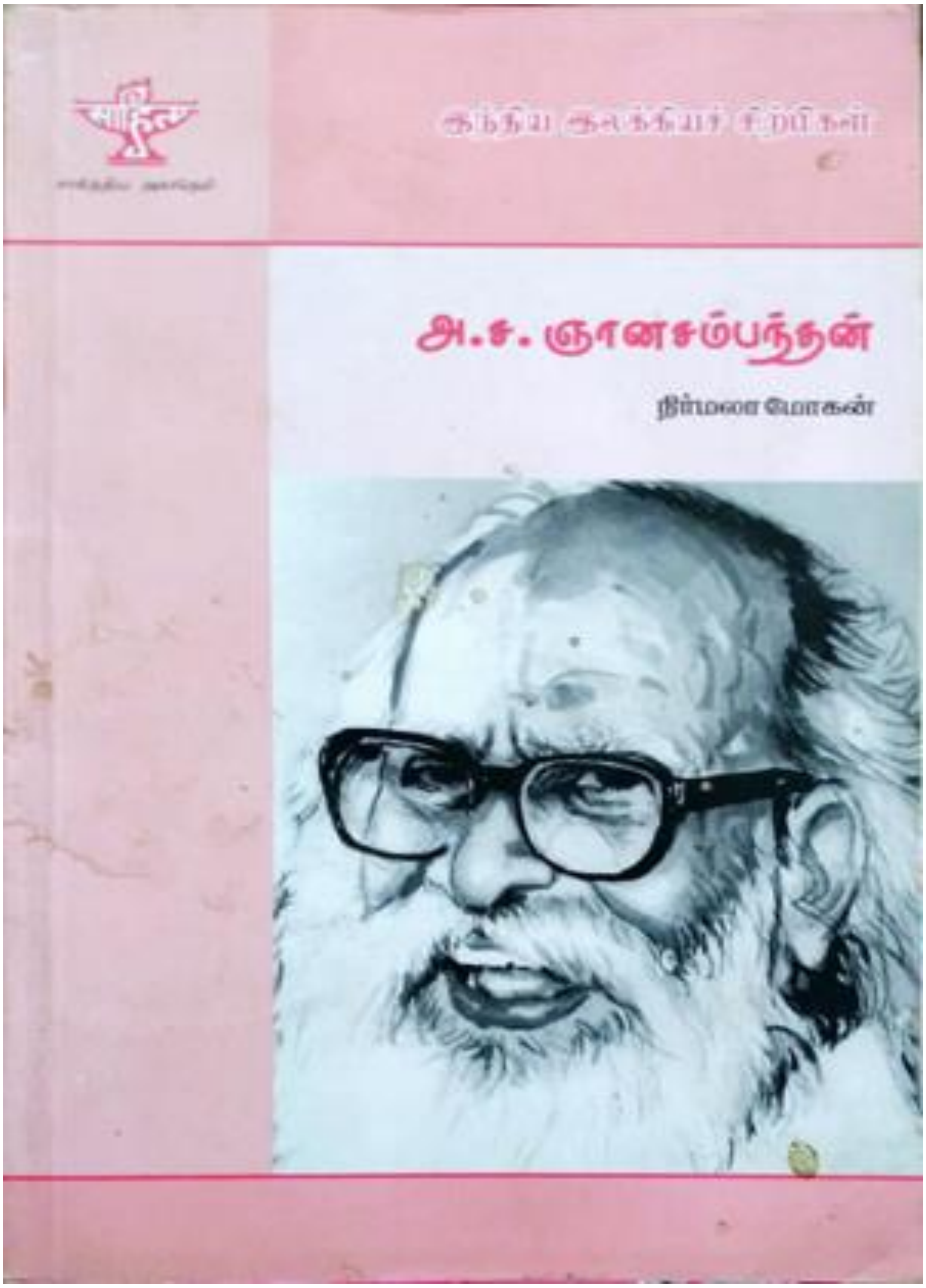

2007 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 21 ஆம் நாளில்,
இவரது படைப்புகளை,
நாட்டுடைமை நூற்பட்டியலில் இணைத்தற்கான,
தமிழ்நாடு அரசு அறிவித்த ஆணை

நூல்கள்

சாகித்திய அகாதெமி வெளியீடு

இந்திய இலக்கியச் சிற்பிகள்

நிர்மலா மோகன்

அ.ச.ஞானசம்பந்தன் - நிர்மலா மோகன்; பக்.128; ரூ. 50; சாகித்திய அகாதெமி, குணா பில்டிங்ஸ், 443, அண்ணா சாலை, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 18.

தமிழறிஞர் என்று பொதுவாக அறியப்படும் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் ஒரு தமிழறிஞராக மட்டுமல்லாது, எழுத்தாளர், சொற்பொழிவாளர், திறனாய்வாளர், மொழிபெயர்ப்பாளர் எனப் பன்முகம் கொண்டவர். அவரது அனைத்துத் தமிழ்ப் பணிகளையும் இந்நூலில் சிறப்பாகப் பதிவு செய்துள்ளார் நூலாசிரியர். தனது ஒன்பதாவது வயதில் துறையூர் சைவ சமய மாநாட்டில் முதன்முதலில் மேடையேறிப் பேசினார் அ.ச.ஞா.

அதனைத் தொடர்ந்து பதினைந்தாவது வயதில், தூத்துக்குடியில் வ.உ.சி. ஏற்பாடு செய்திருந்த கூட்டத்தில் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை உள்ளிட்ட தமிழறிஞர்கள் பலருடன் அ.ச.ஞா.வும் உரையாற்றிப் புகழ் பெற்றார்.

தந்தை வழியாக இவர் பெற்ற தமிழுணர்வு இவருக்கு ஆசானாக அமைந்த அறிஞர் பெருமக்களால் துலக்கமுற்றது. அ.ச.ஞா. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றபோது அவரது ஆசான்களாக நாவலர் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார், பண்டிதமணி மு. கதிரேசன் செட்டியார், மகாவித்துவான் இரா. இராகவையங்கார், "ரைட் ஆனரபில்' சீனிவாச சாஸ்திரியார் போன்றோர் இருந்தனர். அ.ச.ஞா. சைவ சமயத்தில் ஆழங்கால் பட்டவராய் இருப்பினும் திருவாசகம், பெரியபுராணம் போன்ற நூல்களை மட்டுமல்லாது, கம்பராமாயணம், திருக்குறள் போன்ற நூல்கள் குறித்தும் பாரதி, பாரதிதாசன் ஆகியோர் பற்றியும் ஆய்வுநோக்கில் முப்பத்தேழு நூல்கள் எழுதி தமிழுக்கு அணி சேர்த்திருக்கிறார்.

அ.ச.ஞா. தனது ஆசிரியரான நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியாரிடம், திருக்குறளுக்கு பரிமேலழகர் வைத்துள்ள வைப்புமுறை தவறு என்பதையும், கலித்தொகையின் 62-ஆவது பாடலை நச்சினார்க்கினியர் பெருந்திணைப் பிரிவில் அடக்கியது ஏற்கத்தக்கதல்ல என்பதையும் விளக்கி, நாவலரை ஏற்கச் செய்தமை அ.ச.ஞா.வின் நுண்மாண் நுழைபுலத்துக்கு ஒரு சான்று.

அ.ச.ஞா. எழுதிய நூல்களும், அவர் பெற்ற விருதுகள் மற்றும் பட்டங்களும் பின்னிணைப்பாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது சிறப்பு.

‘மகளிர் வளர்த்த தமிழ்’

அ. ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதிய ‘மகளிர் வளர்த்த தமிழ்’ நூல், சங்க காலம் முதல் இக்காலம் வரை தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குத் தமிழ்ப் பெண்கள் ஆற்றிய பங்கை விளக்கும் ஒரு திறனாய்வு நூலாகும். சங்கப் பாடல்கள், பக்தி இலக்கியங்கள் மற்றும் கவிதைப் படைப்புகளில் பெண்களின் உணர்ச்சிமிக்க பங்களிப்பு, கவிபாடும் திறன் மற்றும் தமிழ்மொழியின் மீதான ஈடுபாட்டை இந்நூல் ஆழமாக விவரிக்கிறது.

நூல் பற்றிய முக்கிய தகவல்கள்:

- **ஆசிரியர்:** அ. ச. ஞானசம்பந்தன் (A. S. Gnanasambandan).
- **பொருள்:** சங்ககாலம் முதல் சமகாலம் வரை பெண் புலவர்கள் மற்றும் தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்களின் பங்கு.
- **பதிப்பகம்:** பாரி நிலையம் (சென்னை), மெர்க்குரி புத்தகக் கம்பெனி (கோவை).
- **சிறப்பம்சங்கள்:**
    - பெண்கள் கவிதைகளை முழு கவனத்துடன் வளர்க்கிறார்கள் என்பதைச் செடி வளர்ப்பதோடு ஒப்பிட்டு ஆசிரியர் விவரித்துள்ளார்.
    - சங்கப் பெண்பாற் புலவர்கள், அவ்வையார் போன்றோரின் பாடல்களில் காணப்படும் உணர்ச்சி வெள்ளத்தை எடுத்துரைக்கிறது.
    - பெண்களின் கவிதைச் சிறப்பு மற்றும் இலக்கிய பங்களிப்பை மதிப்பீடு செய்யும் நூல்.

இலக்கியத் துறையில் பெண்களின் ஆளுமையை அறிய விரும்பும் வாசகர்களுக்கு இது ஒரு சிறந்த நூலாகும்.

"புதிய கோணம்"

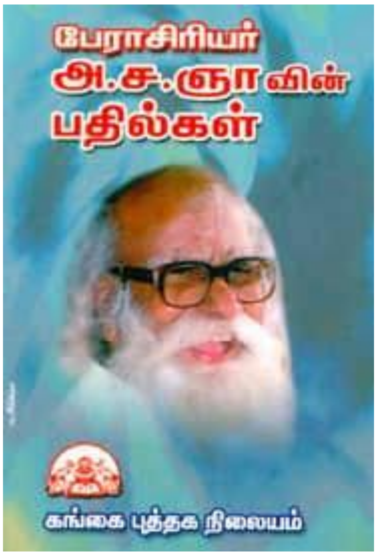

அ. ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதிய "புதிய கோணம்" என்பது இலக்கியக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல். பல்வேறு இதழ்களில் சுமார் 50 ஆண்டுகளாக அவர் எழுதிய கட்டுரைகளைத் தொகுத்து, கங்கை புத்தக நிலையம் மூலம் 2000-ல் வெளியிடப்பட்டது. இது, பழைய இலக்கியங்களை புதிய பார்வையில் அணுகும் வகையில் எழுதப்பட்ட முக்கிய இலக்கியத் திறனாய்வு நூலாகும்.

முக்கியத் தகவல்கள்:

- **ஆசிரியர்:** அ. ச. ஞானசம்பந்தன் (A. Sa. Gnana Sambandan).
- **வகை:** இலக்கியக் கட்டுரைகள் / திறனாய்வு.
- **பதிப்பகம்:** கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
- **வெளியான ஆண்டு:** 2000.
- **உள்ளடக்கம்:** மலேசியா, சிங்கப்பூர் மற்றும் தமிழ்நாட்டு மாத/வார இதழ்களில் பல ஆண்டுகளாக எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பு.

இதே தலைப்பில் பிற ஆசிரியர்களின் நூல்களும் (எ.கா: தெணியானின் "இன்னொரு புதிய கோணம்") உள்ளதால், அ.ச. ஞானசம்பந்தன் அவர்களின் கட்டுரைகள் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளவும்.

"அ.ச.ஞா. பதில்கள்"

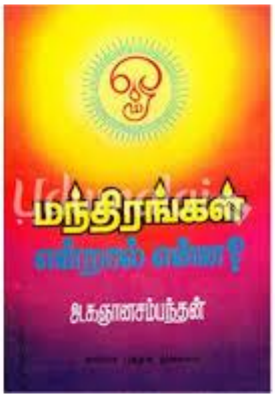

பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் (அ.ச.ஞா) இலக்கியம், சமயம் மற்றும் கம்பராமாயணம் குறித்து வாசகர்கள் எழுப்பிய கேள்விகளுக்கு அளித்த விளக்கங்களின் தொகுப்பே "அ.ச.ஞா. பதில்கள்" என்ற நூல் ஆகும். இது கங்கை புத்தக நிலையத்தால் வெளியிடப்பட்ட, ஆழ்ந்த இலக்கிய அறிவு மற்றும் பகுத்தறிவுடன் கூடிய பதில்களைக் கொண்ட ஒரு முக்கிய திறனாய்வு நூல்.

முக்கிய அம்சங்கள்:

- **பொருளடக்கம்:** இலக்கியக் கட்டுரைகள், கம்பன் கவிதை நயங்கள், திருவாசகம் மற்றும் சைவ சமயம் சார்ந்த கேள்விகளுக்குத் தெளிவான பதில்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன.
- **நூல் வடிவம்:** இது 'இன்றும் இனியும்', 'தொட்டனைத்து ஊறும்' போன்ற வரிசையில் வெளிவந்த ஒரு விடைப் பதிவு நூல்.
- **சிறப்பு:** அ.ச.ஞாவின் எழுத்து நடை மேடைப் பேச்சின் ஆழமும், எழுத்துரையின் நேர்த்தியும் கொண்டது.
- **நாட்டுடைமை:** அ.ச.ஞா அவர்களின் நூல்கள் தமிழ்நாடு அரசால் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் மற்றும் ஆய்வாளர்களுக்குக் கம்பராமாயணத்தின் பன்முக நோக்கை அறிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

"மந்திரங்கள் என்றால் என்ன?"

அ.ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதிய "மந்திரங்கள் என்றால் என்ன?" (1987) நூல், மந்திரங்களின் பொருள், தோற்றம் மற்றும் செயல்பாடு குறித்து ஆன்மீகம், தத்துவம் மற்றும் அறிவியல் அடிப்படையில் விளக்கும் ஒரு சமய இலக்கிய கட்டுரை நூலாகும். மந்திரங்கள் என்பவை சாதாரன சொற்களை, நிறைமொழி மாந்தர்களின் ஆற்றல் மூலம் பேராற்றல் கொண்ட சொற்களாக மாற்றும் கலை என்பதை இந்நூல் தெளிவுபடுத்துகிறது.

நூலின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- **பொருள்:** மந்திரங்கள் என்பவை வெறும் சடங்குகள் அல்ல, அவை மனதை ஒருநிலைப்படுத்தி, ஆழ்ந்த ஆன்மீக ஆற்றலை எழுப்பும் ஒலி அதிர்வுகள்.

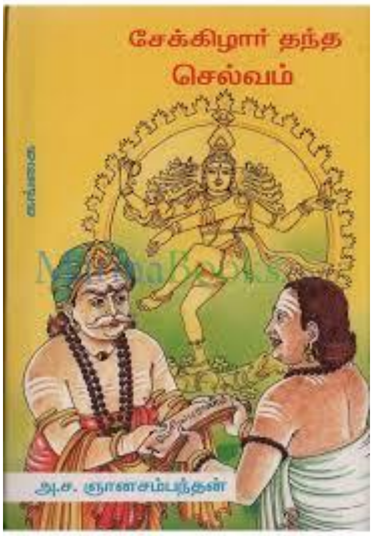
- **நிறைமொழி மாந்தர்:** சித்தியடைந்த யோகிகள் அல்லது ஞானிகள் சொல்லும் சொற்கள் "நிறைமொழி" எனப்படும், அவை நிறைவேறும் தன்மை கொண்டவை.

- **அறிவியல் கோணம்:** மந்திர உச்சாடனத்தின் போது ஏற்படும் ஒலி அலைகள் மனித உடலிலும் மனதிலும், சுற்றுச்சூழலிலும் ஏற்படுத்தும் மாற்றங்களை இந்நூல் விவாதிக்கிறது.

- **சித்தர் வழி:** சித்தர்கள் மற்றும் வேதங்கள் கூறும் மந்திரங்களின் உண்மைப் பொருளைப் புரிந்துகொண்டு, அதனை எளிய தமிழில் விளக்குகிறார்.

இந்த நூல் இந்து மதம் மற்றும் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் மந்திரங்களின் மகத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் ஒரு முக்கிய ஆவணமாகக் கருதப்படுகிறது.

"சேக்கிழார் தந்த செல்வம்"

அ.ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதிய "சேக்கிழார் தந்த செல்வம்" நூல், சேக்கிழார் அருளிய பெரியபுராணத்தின் (திருத்தொண்டர் புராணம்) சிறப்பையும், அதில் உள்ள நாயன்மார்களின் பக்தி நெறியையும், வாழ்வியல் விழுமியங்களையும் விளக்கும் பக்தி இலக்கிய உரைநடை நூலாகும். இது பெரியபுராணக் கதைகளை எளிய தமிழில், நவீன காலத்திற்குப் பொருந்தும் வகையில் எடுத்துரைக்கும் ஒரு சிறந்த விளக்க நூலாகும்.

நூல் பற்றிய முக்கிய தகவல்கள்:

- **ஆசிரியர்:** அ.ச. ஞானசம்பந்தன் (தமிழ் அறிஞர் மற்றும் பேச்சாளர்).
- **பொருள்:** பெரியபுராணத்தில் கூறப்பட்டுள்ள 63 நாயன்மார்களின் பக்தி மற்றும் வாழ்க்கை வரலாறு, அவர்களின் தியாகம், மற்றும் பக்தி கொள்கைகளை விவரித்தல்.
- **பாகங்கள்/உள்ளடக்கம்:** நூல் திருத்தொண்டர் புராணத்தின் சிறப்பைப் புகழ்ந்து, குறிக்கோளுடன் வாழ்ந்த நாயன்மார்களின் வாழ்க்கை மூலம் சமூகத்திற்கு தேவையான படிப்பினைகளை வழங்குகிறது.
- **சிறப்பு:** இராமன் பன்முகப் பார்வையில், கம்பன் புதிய பார்வை போன்ற நூல்களை எழுதிய அ.ச.ஞானசம்பந்தன், பெரியபுராணத்தை 'செல்வம்' என்று குறிப்பிட்டு, அதன் சிறப்பை நுட்பமாக விளக்கியுள்ளார்.

இந்நூல் பெரியபுராணத்தை ஆழமாகப் புரிந்துகொள்ளவும், பக்தி இலக்கியத்தின் நுட்பங்களை அறியவும் உதவும் ஒரு சிறந்த ஆராய்ச்சி மற்றும் விளக்க நூல்.

"கம்பன் நோக்கில் நாடும் மன்னனும்"

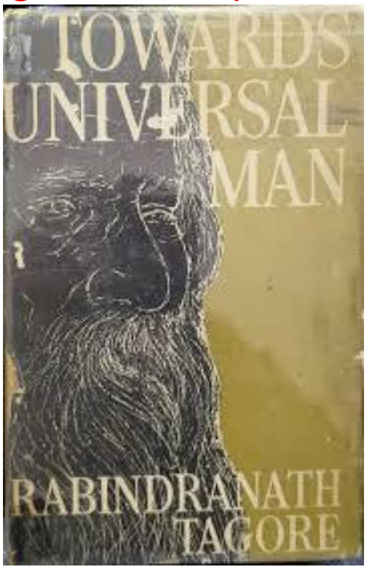

பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதிய "கம்பன் நோக்கில் நாடும் மன்னனும்" நூல், கம்பர் காட்டும் அரசியல் நெறிமுறைகள், சிறந்த ஆட்சி முறை, நாட்டின் வளம் மற்றும் மன்னனின் கடமைகள் குறித்து ஆராயும் ஒரு சிறந்த இலக்கிய ஆய்வு நூல் ஆகும். இந்த ஆய்வு நூல் கம்பராமாயணத்தில் உள்ள அரசியல் கருத்துக்களைப் பிரித்தெடுத்து, கம்பனின் தொலைநோக்குப் பார்வையை விளக்கும் வகையில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நூலின் சிறப்பம்சங்கள்:

- **ஆசிரியர்:** அ. ச. ஞானசம்பந்தன் (அ.ச.ஞா).
- **பொருள்:** கம்பராமாயணத்தில் வசிட்டன், இராமன், வாலி போன்றோர் கூறும் அரசியல் தத்துவங்கள், கிட்கிந்தா காண்டத்தில் உள்ள அரசியல் நெறிகள், மற்றும் அயோத்தி, லங்காபுரி ஆகியவற்றின் ஆட்சித் திறன்கள் ஒப்பிடப்படுகின்றன.
- **மையக்கருத்து:** மன்னன் என்பவன் மக்களின் காவலனாக இருக்க வேண்டும், நாட்டின் வளம் மக்களின் மகிழ்ச்சியைப் பொறுத்தது என்ற கருத்துக்களைக் கம்பர் வழியில் ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.
- **பதிப்பகம்:** சந்தியா பதிப்பகம் மற்றும் கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
- **சிறப்பு:** இந்நூல் தமிழ்நாடு அரசால் நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நூல்களில் ஒன்றாகும்.

கம்பராமாயணத்தை அரசியல் நோக்கில் ஆழமாகப் படிக்க விரும்பும் மாணவர்களுக்கும், வாசகர்களுக்கும் இது ஒரு இன்றியமையாத கையேடு ஆகும்.

'அனைத்துலக மனிதனை நோக்கி'

ரவீந்திரநாத் தாகூர் எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பான 'அனைத்துலக மனிதனை நோக்கி' (Towards Universal Man), கல்வி, சமூகம், பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல் குறித்து அவரது தொலைநோக்குப் பார்வையை விளக்கும் முக்கிய நூலாகும். 1961-ல் பாரி நிலையம் வெளியிட்ட இந்நூல், குறுகிய தேசியத்தைக் கடந்து, மனிதநேயம் மற்றும் உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது.

நூலின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- **பொருள்:** தாகூரின் வங்காளக் கட்டுரைகளின் தமிழாக்கம். கல்விப் பிரச்சனை, சமுதாய மேம்பாடு மற்றும் அரசியல் தத்துவங்களை விவாதிக்கிறது.
- **நோக்கம்:** "பகுத்தறிவுள்ள மனிதன்" அல்லது "அனைத்துலக மனிதன்" என்ற கருத்தாக்கத்தை வலியுறுத்துதல்.
- **பொருளடக்கம்:** சுதந்திரமான கல்வி, நாட்டுப்பற்று மற்றும் மனிதநேயத்தின் அடிப்படையில் உலக ஒற்றுமையை வலியுறுத்தும் கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.
- **பதிப்பு:** இது பெரும்பாலும் பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன் அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு அல்லது தொகுக்கப்பட்டு, நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட நூல்களில் ஒன்றாகத் திகழ்கிறது.

இந்நூல் தாகூரை ஒரு கவிஞராக மட்டுமல்லாமல், சிறந்த கல்வியாளராகவும், சமூகச் சீர்திருத்தவாதியாகவும் நமக்குக் காட்டுகிறது.

"இராவணன் மாட்சியும் வீழ்ச்சியும்"

அ.ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதிய "இராவணன் மாட்சியும் வீழ்ச்சியும்" நூல், கம்பராமாயணத்தின் அடிப்படையில் இராவணனை ஒரு அவலத் தலைவனாக (Tragic Hero) சித்தரிக்கும் ஒரு சிறந்த இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூலாகும். இது இராவணனின் உயர்வு, அவனது சிறந்த பண்புகள், பேராசை, மற்றும் அவனது வீழ்ச்சிக்கான காரணங்களை கம்பர் காவியத்தில் கையாண்ட விதத்தை ஆராய்கிறது.

நூலின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- **படைப்பாளி:** அ.ச. ஞானசம்பந்தன் (A.Sa. Gnanasambandan).
- **பொருள்:** கம்பர் படைத்த இராவணன் கதாபாத்திரத்தின் ஆழமான ஆய்வு, அவனது மாட்சிமை மற்றும் வீழ்ச்சி.
- **மையக்கருத்து:** இராவணன் தீமையே வடிவானவன் என்ற பொதுவான பார்வையை மாற்றி, கம்பர் அவனை எப்படி ஒரு தகுதியுள்ள, அதே சமயம் பேராசையால் வீழ்ந்த அவலத் தலைவனாக (Tragic Hero) காட்டுகிறார் என்பதை விளக்குகிறது.
- **ஆய்வு முறை:** கம்பராமாயணத்தில் இராவணன் தொடர்பான பாடல்கள், உரையாடல்கள் மற்றும் அவனது பண்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராயப்பட்டுள்ளது.

- **பதிப்பகம்:** திருமகள் நிலையம் / சாரதா பதிப்பகம்.

இந்த நூல் இராவணனின் மாட்சியையும், அவன் வீழ்ந்த விதத்தையும் படிப்படியாகக் காட்டி, இலக்கிய ரீதியாக இராவணனைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது.

இலக்கிய வாழ்க்கை

சிதம்பரம் அண்ணாமலை பல்கலையில் படிக்கையில் திரு.வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் அ.ச. ஞானசம்பந்தனுக்கு தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனாரை அறிமுகம் செய்துவைத்தார். தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனாரை தன் ஆசிரியராக ஏற்றுக்கொண்டார் அ.ச. ஞானசம்பந்தன்.

கல்வியாளராக புகழ்பெற்றிருந்த அ.ச. ஞானசம்பந்தன் ம.ரா.போ. குருசாமி, ப. இராமன், ந. சஞ்சீவி போன்று பின்னாளில் புகழ்பெற்ற மாணவர்களை உருவாக்கியவர். திறனாய்வு என்னும் சொல்லை அறிமுகம் செய்தது அவரே. 1967 முதல் 1970 வரை தமிழ்வளர்ச்சித்துறை இயக்குநராகப் பணியாற்றிய காலகட்டத்தில் அனைத்து படிப்புகளையும் தமிழில் கொண்டுவரும் நோக்குடன் 350-க்கும் மேற்பட்ட அறிவியல் மற்றும் வரலாற்றுப் பாடநூல்களை தமிழாக்கம் செய்து வெளியிட்டார். அந்நூல்கள் இன்றும் தமிழின் முக்கியமான அறிவுத்தொகையாக திகழ்கின்றன.

அ.ச. ஞானசம்பந்தன்

பேச்சாளர்

அ.ச. ஞானசம்பந்தனின் தந்தை சைவச் சொற்பொழிவாளர். தந்தையுடன் சொற்பொழிவுகளுக்குச் செல்லத் தொடங்கிய அ.ச. ஞானசம்பந்தன் தன் ஒன்பதாவது வயதில் துறையூர் சைவமாநாட்டில் முதல் உரையை நிகழ்த்தினார். பதினொன்றாவது வயதில் தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த மாநாட்டில் பேசியதை வ.உ. சிதம்பரம் பிள்ளை, ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை ஆகியோர் பாராட்டினர். அதுமுதல் அவர் தொடர்ந்து மேடையில் பேசிக்கொண்டே இருந்தார்.

புகழ்பெற்ற மேடைப்பேச்சாளராகத் திகழ்ந்த அ.ச. ஞானசம்பந்தன் பட்டிமன்றம் என்னும் சொல்லை அறிமுகம் செய்தார். பட்டிமன்றத்தில் கம்பராமாயணம் பற்றி விவாதிக்கும் மரபை உருவாக்கினார். 1940-ல் காரைக்குடி கம்பன் கழகம் கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசன் முயற்சியால் தொடங்கப்பட்டது முதல் 1985 வரை அ.ச. ஞானசம்பந்தன் எல்லா விழாக்களிலும் கலந்துகொண்டு கம்பனைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார்.

நூல்களை எழுதுதல்

அ.ச. ஞானசம்பந்தன் சொற்பொழிவாளராகவே செயல்பட்டார். அவருடைய சொற்பொழிவுகளே நூல்வடிவம் கொண்டன. 1955-ல் பத்துநாள் சொற்பொழிவிற்காக யாழ்ப்பாணம் சென்றபோது திடீரென்று குரலை இழந்தார். யாழ்ப்பாணம் யோகர் சுவாமிகள் என்னும் யோகியைச் சந்தித்தபோது குரல் திரும்பக் கிடைத்தது என அவர் பதிவுசெய்திருக்கிறார். அவர் ஆணைப்படியே கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம் ஆகியவற்றுக்கான உரைகளை எழுதினார்.

பெரியபுராண பதிப்புப் பணி

வி.ஐ. சுப்ரமணியம் கூறியதன் பேரில் பெரியபுராணத்திற்கு விரிவான ஆய்வுநூல்கள் இரண்டை அ.ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதினார். 1992-ல் அமெரிக்கா சென்றிருந்தபோது உருவான எண்ணத்தின்படி டி.எஸ். தியாகராஜன் உதவியுடன் சேக்கிழார் ஆய்வுமையம் என்னும் அமைப்பை தொடங்கினார். திரு.வி. கல்யாணசுந்தர முதலியார் உரையுடன் பெரியபுராணத்தை வெளியிடவேண்டும் என முடிவுசெய்தார்கள். ஆனால் அதைச் செய்வதாக இருந்த ஆய்வாளர் எம்.வி. ஜெயராமன் திடீரென மறையவே பணி நின்றது. காஞ்சி சங்கரமடம் தலைவர் சந்திரசேகர சரஸ்வதி ஆசியுடன் அதைச் செய்து முடித்ததாக அ.ச. ஞானசம்பந்தன் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

அ.ச. ஞானசம்பந்தனின் பெரியபுராண ஆய்வுகள் சைவசித்தாந்த மரபின் முக்கியமான அறிவுத்தொகையாக கருதப்படுகின்றன. சைவநாயன்மார்களின் வரலாறாக மட்டுமன்றி, அந்நூலை சைவசமயத்தின் வரலாறு, சைவமரபுகள், வழிபாட்டுமுறைகள் ஆகியவற்றை பற்றிய விரிவான ஆய்வாக அமைத்திருக்கிறார்.

கம்பராமாயண பதிப்புப்பணி

அ.ச. ஞானசம்பந்தன் சென்னை கம்பன் கழகம் தெ.பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார் தலைமையில் வெளியிட்ட கம்பரமாயணப் பதிப்பை தெ. ஞானசுந்தரத்துடன் இணைந்து செம்மை செய்தார். கோவை கம்பன் கழகம் வெளியிட்ட கம்பராமாயணப் பதிப்பிலும் பதிப்பாசிரியராகச் செயல்பட்டார். கம்பன் பற்றி இராவணன்

மாட்சியும் வீட்சியும், தம்பியர் இருவர், கம்பன் காலை போன்ற பல ஆய்வு நூல்கள் எழுதினார்.

திருவாசகம் உரை

திருவாசகத்திற்கு இரண்டாயிரம் பக்கங்களில் எழுதிய உரை அ.ச. ஞானசம்பந்தன் நூல்களில் மிகப்பெரியது. பார்வை மறைந்தபின் உதவியாளரிடம் சொல்லி எழுதப்பட்டது இது. அ.ச. ஞானசம்பந்தன் தன் திருவாசக உரையில் பக்தி இயக்கத்திலும், சைவ மரபிலும் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக்கு மட்டுமான தனித்தன்மைகள் என்ன என்றும், தமிழர் மெய்யியல் என்ன என்றும் விரிவாக ஆராய்கிறார்.

பிற நூல்கள்

அ.ச. ஞானசம்பந்தன் திருக்குறள், தொல்காப்பியம் இரண்டையும் ஆய்வுசெய்யவேண்டும் என திட்டமிட்டிருந்தாலும் கம்பராமாயணம் பெரிய புராணம் இரண்டில் இருந்தும் அவரால் விலக இயலவில்லை. அதற்கு யோகன் சுவாமிகள் சொன்ன சொற்களே காரணம் என பதிவுசெய்திருக்கிறார் (நான் கண்ட பெரியவர்கள்).

அ.ச. ஞானசம்பந்தன் மூன்று பங்களிப்புகளுக்காக இலக்கியக் களத்தில் மதிக்கப்படுகிறார்.

- அ.ச. ஞானசம்பந்தன் மிகச்சிறந்த ஆசிரியர் என்று பலராலும் குறிப்பிடப்படுகிறார். ம.ரா.போ. குருசாமி, ந. சஞ்சீவி போன்ற புகழ் பெற்ற மாணவர்கள் அவரைப் பற்றி பதிவுசெய்திருக்கிறார்கள்.
- அ.ச. ஞானசம்பந்தன் மரபிலக்கியம் மீதான வாசிப்பையும் ரசனையையும் பொதுச்சூழலில் நிலைநாட்டுவதில் முதன்மைப் பங்களிப்பாற்றினார். மரபிலக்கிய மேடையுரைகளில் அவர் பெரும்புகழ் பெற்றிருந்தார். அவை பின்னாளில் நூல்களாகவும் வெளிவந்து மரபிலக்கிய ரசனையை நிலைநாட்டின.
- ஓர் ஆய்வாளராக அ.ச. ஞானசம்பந்தன் தமிழ் மெய்யியலின் அடிப்படைகளை திருவாசகம் முதலிய நூல்களில் இருந்து திரட்டி முன்வைத்தவர். அவ்வகையில் பிற்காலத்தைய ஆய்வாளர்களுக்கு முன்னோடியாக அமைந்தவர்.

சேக்கிழார் ஆய்வுமையம்

சேக்கிழார் ஆய்வுமையம் என்பது பெரியபுராண ஆசிரியர் சேக்கிழார் மற்றும் திருத்தொண்டர் வரலாறு குறித்த ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளும் அமைப்பாகும். இது சேக்கிழாரின் இலக்கியப் பங்களிப்பு, பெரியபுராண வரலாற்றுச் செய்திகள் மற்றும் சைவ சமயப் பணிகள் குறித்து ஆழமான ஆராய்ச்சிகளை நடத்தி ஆவணப்படுத்துகிறது.

முக்கிய அம்சங்கள்:

- **ஆராய்ச்சி நூல்கள்:** மா. இராசமாணிக்கனார் போன்ற அறிஞர்களின் 'சேக்கிழார்: ஆராய்ச்சி நூல்' போன்ற படைப்புகள் சேக்கிழார் பற்றிய விரிவான வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குகின்றன.

- **படைப்புகள்:** சேக்கிழார் இயற்றிய பெரியபுராணம், திருத்தொண்டர் புராண சாரம், மற்றும் திருப்பதிக் கோவை ஆகியவற்றை ஆய்வு செய்கிறது.

- **வரலாற்றுச் செய்திகள்:** இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனிடம் முதல் அமைச்சராக இருந்த சேக்கிழார், பெரியபுராணத்தை பாடிய சூழ்நிலை மற்றும் அவரது வாழ்க்கை வரலாறு ஆய்வு செய்யப்படுகிறது.

- **இலக்கியப் பங்களிப்பு:** தொண்டை நாட்டு குன்றத்தூரில் பிறந்து, அருண்மொழித் தேவர் என்று அழைக்கப்பட்ட சேக்கிழாரின் பக்தி இலக்கியப் பங்களிப்பு.

சேக்கிழார் குறித்த பல்வேறு ஆராய்ச்சி நூல்கள் தமிழ் இணையக் கல்விக்கழக மின் நூலகம் மற்றும் Project Madurai தளங்களில் கிடைக்கின்றன.

'கம்பன்: புதிய பார்வை'

https://archive.org/details/acc.-no.-27292-kamban-puthiya-parvai-1993#:~:text=%E0%AE%95%E0%AE%AE%E0%AF%8D%E0%AE%AA%E0%AE%A9%E0%AF%8D%20%2D%20%E0%AE%92%E0%AE%B0%E0%AF%81%20%E0%AE%AA%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%AF%20%E0%AE%AA%E0%AE%BE%E0%AE%B0%E0%AF%8D%E0%AE%B5%E0%AF%88%2C(Kamban%2DA%20new%20Approach)%20%E0%AE%9A%E0%AE%BE%E0%AE%95%E0%AE%BF%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%AF%20%E0%AE%85%E0%AE%95%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AE%BE%E0%AE%A4%E0%AF%86%E0%AE%AE%E0%AE%BF

பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதிய **'கம்பன்: புதிய பார்வை'** (1985), கம்பராமாயணத்தை சமயம் கடந்து, மானுடவியல் மற்றும் சமூகக் கோணத்தில் அணுகும் ஒரு முக்கிய திறனாய்வு நூல். சாஹித்ய அகாதமி விருது பெற்ற இந்நூல், கம்பன் படைப்பில் உள்ள நாடகத்தன்மை, பாத்திரப் படைப்பு மற்றும் மானுட உணர்ச்சிகளை நவீன நோக்கில் அலசுகிறது. கம்பனை வெறும் பக்தி இலக்கியமாகப் பார்க்காமல், ஒரு சிறந்த காவியக் கலைஞனாக இந்நூல் அடையாளப்படுத்துகிறது.

முக்கிய அம்சங்கள்:

- **படைப்பாளி:** அ. ச. ஞானசம்பந்தன் (அ.ச.ஞா).
- **பொருள்:** கம்பராமாயணத்தின் இலக்கிய மற்றும் சமூக விமர்சனம்.
- **தன்மை:** சைவம், வைணவம் என்ற சிறு வட்டத்தை தாண்டி, பரம்பொருள் ஒன்றே என்ற அடிப்படையில் கம்பனின் கவித்திறனைப் பேசுகிறது.

- **சிறப்பு:** வடமொழி உபநிடதக் கருத்துகளைத் தமிழில் சிறப்பாகத் தந்த கம்பனின் திறனை, மனித உணர்ச்சிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, நுட்பமாக விளக்குகிறது.
- **விருது: 1985-ல் வெளியிடப்பட்டு, பிறகு சாஹித்ய அகாதமி விருதினைப் பெற்றது.**

https://sahitya-akademi.gov.in/awards/akademi%20samman_suchi.jsp#TAMIL

சாகித்ய அகாதமி விருதுக்குத் தேர்வு செய்யப்பட்ட நூலினை எழுதிய நூலாசிரியருக்கு முதன்முதலாக 1955-ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 5,000 வழங்கப்பட்டது. பின்னர் 1983-ஆம் ஆண்டு முதல் ரூபாய் 10,000 வழங்கப்பட்டது. அதன் பிறகு 1988-ஆம் ஆண்டு முதல் ரூபாய் 25,000 ஆக உயர்த்தி வழங்கப்பட்டது. அதன் பின்னர் 2001-ஆம் ஆண்டு முதல் ரூபாய் 40,000 ஆக உயர்த்தப்பட்டது. பின்னர் 2003-ஆம் ஆண்டில் ரூபாய் 50,000 ஆக அதிகரிக்கப்பட்டது. 2009-ஆம் ஆண்டு முதல் ரூபாய் 1,00,000 ஆக வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

விருதுக்குத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறை

இது, நீண்ட, ஒராண்டு கால விவாதம் மற்றும் தேர்வுகளைக் கொண்டது. இந்த விருது இந்திய எழுத்தாளர்களை அங்கீகரிக்கவும், அவர்களை உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தவும் ஓர் ஊடகமாகத் திகழ்கிறது. அதுமட்டுமன்றித் தற்கால மாறுதல்களையும், புதிய நிகழ்வுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு இந்திய இலக்கியங்களை விரிவுபடுத்துவது இதன் நோக்கமாகும்.

முதற்கட்டமாகத் தகுதியான புத்தகங்கள் அகாதமித் தலைவரால் நியமிக்கப்பட்ட ஓரிரண்டு வல்லுநர்களால் தேர்வு செய்யப்பட்டு, 10 மொழி வல்லுநர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மொழி வல்லுநரும் இரண்டு புத்தகங்களை விருதுக்குப் பரிந்துரைப்பார்கள். இவ்வாறு பரிந்துரைக்கப்பட்ட பட்டியல் மூன்று நீதிபதிகளின் பார்வைக்கு அனுப்பப்படுகிறது. அதிக வாக்குகளை அல்லது அனைவராலும் ஏகமனதாகத் தேர்வு செய்யப்பட்ட ஒரே ஒரு புத்தகமே விருதுக்குத் தேர்வுக்குச் செய்யப்படுகிறது. பின்னர் அகாதமியின் செயற்குழு அங்கீகாரம் மற்றும் அறிவித்தலுக்கு அனுப்பப்படுகிறது.

@@@@@@@@@@@@

பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் எழுதிய **'கம்பன்: புதிய பார்வை'** (1984), கம்பராமாயணத்தை சமூகவியல் மற்றும் உளவியல் கோணத்தில் அலசும் ஒரு முக்கிய இலக்கிய விமர்சன நூலாகும். கம்பனை வெறும் பக்தி இலக்கியமாகப் பார்க்காமல், மனித நேயம், ஒழுக்கவியல், மற்றும் கம்பன் கண்ட உயரிய அரசியல் கொள்கைகளை பத்துக் கட்டுரைகளில் இந்த நூல் விரிவாக ஆராய்கிறது.

முக்கிய அம்சங்கள்:

- ***மக்கள் உயிர், மன்னன் உடல்:*** அரசியல் தத்துவத்தில் மக்கள் உடல், மன்னன் உயிர் என்ற பழைய கொள்கையை மாற்றி, மக்கள் உயிராகவும் மன்னன் உடலாகவும் (மன்னன் பொறுப்பு) கம்பன் கொண்ட புதுமையை இந்நூல் விளக்குகிறது.

- ***மனிதனாக வந்த பரம்பொருள்:*** கம்பன் இராமனை, தெய்வத்தன்மைக்கும் மேலாக மனித உணர்ச்சிகள், பரிவு, தவறு, மற்றும் கவலைகளுக்கு உட்பட்ட ஒரு மானுடனாகச் சித்தரித்ததை இந்நூல் வலியுறுத்துகிறது விக்கிமூலம்.

- ***சமயப் பொதுமை:*** சைவம், வைணவம் என்ற சிறு வட்டத்தைத் தாண்டி, கம்பன் பரம்பொருள் ஒருவனே என்பதை நிலைநிறுத்துகிறான்.

- ***கலை நயம்:*** கம்பனின் கவித்திறன், கதாபாத்திரங்களின் உளவியல், மற்றும் 'அரிமா நோக்கு' எனப்படும் அவனது ஆழ்ந்த பார்வை இதில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த நூல் 1984-ல் ஏ.வி.மெய்யப்பச் செட்டியார் நினைவுப் பேருரையாகத் தொடங்கப்பட்டு, பின்னர் புத்தகமாக வெளியிடப்பட்டது.

விக்கி மூலம்

https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%AA%E0%AF%87%E0%AE%B0%E0%AE%BE%E0%AE%9A%E0%AE%BF%E0%AE%B0%E0%AE%BF%E0%AE%AF%E0%AE%B0%E0%AF%8D_%E0%AE%85._%E0%AE%9A._%E0%AE%9E%E0%AE%BE%E0%AE%B5%E0%AE%BF%E0%AE%A9%E0%AF%8D_%E0%AE%A

A%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%B2%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AE%B3%E0%AF%8D/%E0%AE%A4%E0%AE%BF%E0%AE%B1%E0%AE%A9%E0%AE%BE%E0%AE%AF%E0%AF%8D%E0%AE%B5%E0%AF%81_:_%E0%AE%95%E0%AE%B0%E0%AF%81%E0%AE%A4%E0%AF%8D%E0%AE%A4%E0%AF%81%E0%AE%AA%E0%AF%8D_%E0%AE%AA%E0%AE%B0%E0%AE%BF%E0%AE%AE%E0%AE%BE%E0%AE%B1%E0%AF%8D%E0%AE%B1%E0%AE%AE%E0%AF%8D

பேராசிரியர் அ. ச. ஞாவின் பதில்கள்

திறனாய்வு : கருத்துப் பரிமாற்றம்

25. அய்யா, இலக்கியத் திறனாய்வு என்ற ஒரு வகைமைக்கு நீங்கள் எவ்வாறு வந்து சேர்ந்தீர்கள்? தமிழ் இலக்கியம் படித்துத் தமிழ் இலக்கியத்தைக் குறித்து உங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லவேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்பினீர்களா, இல்லை, தமிழ் இலக்கியத்தைப் படித்து விட்டு ஆங்கிலத் திறனாய்வு முறை படித்தபோது இவை இரண்டையும் பொருத்திப் பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ண மேலிட்டால் இந்த இலக்கியத் திறனாய்வுக்கு வந்தீர்களா?

இந்த இரண்டுமே இல்லை. படித்தது விஞ்ஞானம், அப்புறம் கடைசி ஒன்றரை வருடம் தமிழ்ப் பச்சையப்பன் கல்லூரியிலே பேராசிரியர் பணிக்கு வந்தபோது ஒரு சிக்கல் ஏற்பட்டது. 1940-லே பி.ஓ.எல் (ஹானர்ஸ்) வைத்த போது லிட்டரெரி கிரிட்டிசிஸம் என்ற ஒரு 'சப்ஜெக்ட்' புகுத்தியிருந்தார்கள். அந்த மாதிரி ஒரு சொல்லை அதுவரையிலே தமிழ் உலகத்திலே கேள்விப்பட்டது இல்லை. 'லிட்டரெரி கிரிட்டிசிஸம் என்ற சப்ஜெக்ட் வந்த உடனேயே அதை யார் எடுக்கிறது என்று பார்த்தவுடனே துறைத் தலைவர் கந்தசாமி முதலியார் 'நீங்க எடுத்து நடத்துங்க' என்று சொல்லிவிட்டார். அதற்கு முன்னால் 'விமர்சனம்' என்ற சொல் பரவலாக இருந்ததே தவிர, தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு என்று அப்போது இல்லை. அதைப் பற்றி ஒரு 'பேப்பரே' 'கம்ப்ளிட்டா' IV Hons, V Hons இரண்டிலுமே இருக்குங்கிற காரணத்தினாலேயே அது என்னிடத்திலே கொடுக்கப்பட்டது. அது கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால், அது சம்பந்தமான ஆங்கில நூல்களைப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். மிகத் தீவிரமாக முயற்சி பண்ணினேன். இது பண்ணுகிற காலத்திலே தமிழில எப்படி அதைப் பொருத்துவது என்பது பெரிய சிக்கல். முதல் வருடம் ஏறத்தாழ ஆங்கிலத்திலே இருந்ததை அப்படியே தமிழில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேன். அது எனக்கே பிடிக்கவில்லை. நாளாக, நாளாக அவங்க சொல்ற திறனாய்வு முறைகளையும் அந்தத் தலைப்புகளையும் அதிலே சொல்லப்பட்ட பொருட்களையும் அப்படியே

தமிழ் இலக்கியத்தில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆங்கிலத்தில் Universal என்றுதான் சொன்னார்கள். இருந்தாலும் அது சரியில்லை என்ற ஒரு எண்ணம் தோன்றிற்று. ஆனால், அதைப்பற்றி 'டிஸ்கஸ் பண்ணுவதற்கு ஆளே கிடையாது. அப்போது அதைப் படித்துக் கொண்டே இருந்தவன் நான் ஒருத்தன் தான். அப்போது கி.வா. ஜகந்நாதன் என்னுடைய பழைய நண்பர். இது மாதிரி புதுசா ஒன்று பண்ணுகிறீர்களே, இதை எழுத ஆரம்பீங்க அப்படின்னு சொன்னார்.

கலைமகளில்தான் இலக்கியக் கலை பற்றி எழுத ஆரம்பிச்சேன் 1943-1944ல். 1947-1948ல் அதற்கு ஒரு முழு வடிவம் கொடுத்து நூலாகக் கொண்டு வர முடிந்தது. ஆகவே, திறனாய்வுக்குப் போகவேண்டும்னு போக வில்லை. திறனாய்வு என்னைத் தேடி வந்தது. அப்போது 'லிட்டரெரி கிரிட்டிசிஸம் என்பதை இலக்கிய விமர்சனம் என்று சொல்லிக் கொண்டு இருந்தார்கள். அது எனக்கு என்னவோபோல இருந்தது. அப்ப முதன் முதல்ல திறனாய்வு என்ற சொல்லைப் புதுசா உண்டாக்கி கலை மகளில் எழுதினேன். அப்போது பலத்த எதிர்ப்புக்கள். ஆனந்தவிகடனில் ஒரு குட்டித் தலையங்கமே எழுதினார்கள். திறனாம்! ஆய்வாம்!! அருமையான விமர்சனம் என்ற வார்த்தை இருக்கின்றபோது ஏன் இந்த அச. இப்போது புதிதாக ஒரு வார்த்தையை உண்டாக்கி நம்ம பிராணனை வாங்குகிறார் என்று எழுதினாங்க. அப்புறம் 10 வருஷம் கழித்து வாசன் என்கிட்ட வரும் பொழுது அவர்கள் பத்திரிகையிலேயே திறனாய்வு என்று எழுத ஆரம்பிச்சுட்டாங்க. என்னை வாசன் அப்படிக் கலாட்டா பண்ணினார். இப்ப விமர்சனம்ன்னு எழுதுனா ஆனந்த விகடனைக் கொளுத்திப்புடுவான், ஆகவே திறனாய்வுன்னு எடுத்துக்கிட்டோம் என்றார். அப்படி ஒரு ஆக்ஸிடெண்டலா வந்ததே தவிர நான் அதைத் தேடிப் போனேன் என்று சொல்வது முறையல்ல.

26. அப்புறம், அய்யா, இலக்கணத் திறனாய்வு, இலக்கண விமர்சனம், தமிழிலே மரபா இருக்கக்கூடிய உரை எழுதுவது- இவை மூன்றுக்கும் என்ன வித்தியாசம், என்ன ஒருமைப்பாடு? நீங்க என்ன பார்த்தீங்க?

இப்போது உரை என்று சொல்வது commentary என்பதைத்தான். வேறே. எந்த உலக இலக்கியத்திலேயும் இந்த மாதிரி கிடையாது. இப்போது எந்த நூலை எடுத்துக் கொண்டாலும் அதற்கு விளக்க உரை- கமண்ட்ரி எழுதுவது இந்த நாட்டிலேதான். ஹோமர் எழுதினாலும் 'கமண்ட்ரி கிடையாது. டாண்டே எழுதினாலும் 'கமண்ட்ரி கிடையாது. திறனாய்வாளர்கள் சில பகுதிகளை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு இது எந்த வகையிலே சிறந்திருக்கிறது, காப்பிய கட்டுக் கோப்புகளுக்கு எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கிறது. என்று சொன்னார்களே

தவிர, வரிசையாகப் பாடல்களை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு அதற்கு விளக்க உரை எழுதி வருவது என்பது தமிழ் மரபில்தான் உண்டு. வடமொழி யிலே உண்டு. இல்லையென்று சொல்லுவதற்கு இல்லை. இப்ப இந்த விளக்க உரை என்று வருவதை எதில் கொண்டுபோய் அடக்குவது என்ற ஒரு பிரச்சினை எழுந்தது எனக்கு. அப்போது திறனாய்வு முறையிலே அப்பிரிசியேட்டிவ் கிரிடிசிஸம்' (appreciative criticism)—gy ஒன்னு உண்டு. இதெல்லாம் தொடக்கக் காலம். 45கள் வாக்குல அப்பிரிசியேடிவ் கிரிடிசிஸம்-னு இருக்கிற பகுதிகளிலே சிறந்த பகுதிகளை எடுத்து வைத்துக் கொண்டு, அதைப் புகழ்ந்து அல்ல அது எப்படிச் சிறப்பு பெற்றிருக்கிறது என்று எழுதுவது. அதுதான் அவர்கள் மேல்நாட்டில் சொன்னது. அந்த அப்பிரிசியேடிவ் கிரிடிசிஸம்-ங்கிறது ஒருவகையில் நமக்கு மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தது. ஏனென்றால், இந்த விளக்க உரை எழுதினவர்கள் யாருமே குறைபாட்டைக் கண்டதே கிடையாது. குறைபாடு இருக்கிறது. இல்லையென்று சொல்லவில்லை. ஆனால், சொல்றதே கிடையாது. அதை மரபாகவே வைத்து விட்டார்கள். அது ஏறத்தாழ நச்சினார்க்கினியர் காலம். பேராசிரியர் காலம் அது எல்லாமே அப்படியே இருந்திருக்கிறது. இனி 12ஆம் நூற்றாண்டுக்கு அப்புறம் இந்த நிலைமை மாறிவிட்டது. ஒரு அளவிற்குத் திருக்குறள்தான் இதற்கு முதன் முதலில் ஓர் உதாரணம். மணக்குடவர் முதலானவர்கள் எழுதின உரையைப் பரிமேலழகர் முதலானவர்கள் மறுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாயிற்று. அப்படி மறுக்கின்ற காலத்திலே மிகவும் கௌரவமான முறையிலே மறுத்தார்கள். மறுத்து, புதிய விளக்கம் சொன்னார்கள். அதே மாதிரி இப்போது பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், இளம்பூரணர், இவங்களோட உரையை யெல்லாம் யாரும் இது மாதிரி செய்யவில்லை. ஆனால், இளம்பூரணர் உரையை, நச்சினார்க்கினியர் மறுத்திருக்கிறார் தொல்காப்பியத்தில். அப்படி மறுக்கின்ற போதுகூட மிகக் கௌரவமான முறையிலேதான், இதை இப்படித்தான் கொள்ளவேண்டும் என்று சொன்னார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. மிச்சம் வருகிற எல்லாமே அப்படியே 'அப்பிரிசியேடிவ் கிரிடிசிஸம்'னு சொல்லுகின்ற முறையிலே போற்றுமுறைத் திறனாய்வாத்தான் பண்ணியிருக்கிறார்கள் இல்லையென்று சொல்வதற்கு இல்லை.

27. உரைகளிலே இலக்கணம் சார்ந்த சில குறிப்புகள் வருது. இப்ப மேலைநாடுகளிலே அந்த மாதிரி இலக்கணக் குறிப்புகள்...?

கிடையாது. காரணம்- ஒன்றைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்தத் தமிழ்மொழியைப் பொறுத்தமட்டிலே ஒரு தனிச்சிறப்பு. தொல்காப்பியன், எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே என்று சொன்னான். அற்புதமான ஒரு

விளக்கம். பொருள் குறித்தன என்றால் It implies that அவ்வளவுதான். It symbolises that என்று சொல்லுகிறோமே! அதுபோல. அதற்குமேல் அந்தச் சொல்லுக்குப் பொருள் கிடையாது. பொருளாகப் பெரியவர்கள் வைத்தார்கள். அதனால் பொருள் குறித்தன என்ற சொல் இதைத்தான் குறிக்கும் என்று பெரியோர்களெல்லாம் முடிவு என்று ஒத்துக்கிட்டார்கள்.

28. அனுமானம்னு சொல்லலாங்களா?

அல்ல. அனுமானம் என்று சொல்லமுடியாது. ஏதோ ஒரு காரணத்தினாலே முதலில் பெயரிட்டார்கள். அப்புறம் நன்னூல்காரர் காலத்திலேதான் அந்த வேறு பாட்டைப் பிரித்தார்கள். தொல்காப்பியன் காணாத வேறுபாடு. இடுகுறிப் பெயர், காரணப்பெயர் என்று இரண்டாகப் பிரித்தது. இந்தப் பெயர்கள் காரணத்தைப் பற்றி வந்தது காரணமில்லாம வந்தது என்று பிரித்தது. மரம் என்றால் அது இடுகுறிப் பொதுப் பெயர். பனை மரங்கிறது அந்த மரத்துல ஒரு பிராஞ்ச், ஒரு தொகுதி. இடுகுறிச் சிறப்புப் பெயர். காரணம் கருதியபோது அது ஒரு குறிப்பிட்ட ஒன்றினையும், காரணம் கருதாதபோது அது எல்லாவற்றையும் குறிக்கும். முக்கண்ணன் என்றார்கள். சிவபெருமானுக்கு முக்கண் உள்ளது. விநாயகருக்கும் முக்கண் உள்ளது. முக்கண்ணன் என்று சொன்னால், அது சிவபெருமானைத்தான் குறிக்கும்- காரணம் கருதாதபோது. காரணம் கருதி முக்கண்ணுடை விநாயகர் என்று சொன்னால் அப்பொழுது அவரைக் குறிக்கும். அதேபோல் வேறுபாடுகள் வளர வளர மொழி வளர்ச்சி ஒரு காலத்திலே ஒரு பொருள் குறித்த ஒரு சொல் பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல் ஆக மாறிற்று என்று தொல்காப்பியன் ஒத்துக்கொள்கிறான். அவன் காலத்திலேயே தமிழ் ஒரு highly developed language. ஆகையினாலே, ஒரே சொல் பல பொருளைக் குறிப்பதும் பல சொல் ஒரு பொருளைக் குறிப்பதும் வந்துவிட்டது. அப்படியானால் இதை வைச்சிக்கிட்டுக் கவிஞன் என்ன பண்ணினான்? இப்ப Mathew Arnold comes to our aid. Best word in the best order என்று சொன்னான். சிறந்த சொல்லை எடுத்து அமைக்க அந்தக் கவிதைக்கு... எல்லாருமே கவிதை பாடுகிறான். ஏதோ தனக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லப்போறான். ஆனால், அதற்குச் சிறந்த சொல்லைப் பொறுக்கிச் சிறந்த முறையிலே அடுக்குகிறான். Juxtaposition-னு சொல்லுகிறோமில்லையா, அதுதான். அதனாலே தமிழ்க் கவிதைக்கு ஒரு சிறப்பு ஏற்பட்டுள்ளது.

29.தொல்காப்பியத்திலேயே எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே என்று சொல்லப்படுகிறது என்று சொல்லு கிறார்களே, அய்யா.

ஆமாம்.

30. இலக்குவனார் வந்து வெறும் அர்த்தமானதாப் புரிஞ்சுக் கிடனும்னுங்கிற மாதிரி எழுதியிருக்கிறாரே, அதாவது ஆங்கிலத்திலே மொழிபெயர்க்கும் பொழுது, பொருள்-meaning அப்படி என்று எழுதியிருக்காரு. அப்படி என்றால் meaning-னு எடுத்துக்கிறதா அல்லது significance-னு எடுத்துக்கிறதா?

பொருள் என்று சொல்ல முடியாது.

31.குறித்தல்...

குறித்தல் என்று சொல்ல முடியாது. Signifies என்று கொள்ளலாம். இந்தச் சொல்லைச் சொன்னவுடனேயே அந்தப் பொருள் படிப்பவன் மனசுக்குள்ள படவேண்டும். அவ்வளவுதான்.

32.அய்யா, அடுத்தது. மேற்கத்திய இலக்கியத்தின் திறனாய்வு அளவுகோல் என்ன? தமிழைப் பிரத்யேகமாகப் புதிதாகப் புரிந்துகொள்ள உங்களுக்கு அது எவ்வாறு உதவியது?

அது வந்து... பேருதவி பண்ணியது. இல்லை என்று சொல்வதற்கு இல்லை. அதற்கு முன்னால தனிப் பாடலோ, காப்பியமோ அல்லது தொடர்நிலைச் செய்யுளோ, நாம் பார்க்கிற பார்வை வேறாக இருக்க வேண்டும். அதுவரையில் அந்தப் பொருளைத்தான் பார்த்துக்கிட்டு இருக்கணும். இப்ப, தொடர்நிலைச் செய்யுள் கம்பராமாயணம் போல- பதினாயிரக்கணக்காக இதில் வந்த பாடல்களைக்கூடக் கதைத் தொடர்பு, சொல்லமைதி, கற்பனை வளம், இயற்கை என்பதைத்தான் பார்த்தோமே தவிர, இத்தனையும் சேர்ந்து கம்பன் என்கிற கட்டுக் கோப்பு இருக்கிறது அல்லவா? அதை யாரும் கவனிக்கவில்லை; அதைப்பற்றிக் கவலைப்படவில்லை. அந்த Structure இருக்கிறது அல்லவா? காப்பியத்தினுடைய வடிவமைப்பு. அதை முதன் முதல்ல orchitectonics என்கிற ஹெட்டிங்ல பண்ணியவர் வ.வெ.சு. அய்யர். அவருக்குக் கிரேக்க லிட்டரேச்சரைப் படித்துவிட்டு ஹோமரையெல்லாம் படிச்ச காரணத்தினாலே, கம்பனுடைய காப்பியக் கட்டுக்கோப்பு எப்படியெல்லாம் நெளிவு சுளிவுகளோடு இருக்கிறது என்று எழுதினவர் அவர்தான். அதற்கப்புறம், பலர் அந்த வழியில் போக ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். எனக்கும் அந்த மேலை நாட்டுக் கிரிட்டிசிஸத்தில் இப்படி முழுசாக வைச்சுப் பார்க்க முடிந்தது. ஆர்கிட்டானிக்ஸ்

அல்லது ஸ்ட்ரக்சர். துண்டு துண்டா எடுத்துப் பார்க்கிறது, ஒரு பாத்திரம். அந்தப் பாத்திரத்தினுடைய ஒரு சொல் அல்லது ஒரு செயல். இந்த ஒரு சொல்லையோ அல்லது ஒரு செயலையோ எப்படிக் கவிஞன் விளக்குகிறான் அல்லது சொல்கிறான் என்பதை நோக்குவது மற்றொன்று. இதுமாதிரி வரும் பொழுது முழுவதை மறந்துவிடுகிறோம். நீல மாலை'ங்கிற ஒரு கேரக்டர் என்று எடுத்துக்கிட்டீங் கன்னா, அதில உள்ளதே ஒன்றரை வரிப்பாட்டுத் தான். அது ஒன்றரை வரிப்பாட்டிலே சொல்ல வேண்டியதற்கு ஒரு முழு வடிவம் கொடுத்துவிடுகிறான். அவ்வளவுதான். அதான் காப்பியப் புலவனுடைய ஒரு சிறப்பு. ஒன்றரை வரியில் வருகிற ஒரு கேரக்டரை, மைனர் கேரக்டர் என தள்ளுவதே இல்லை. A minor character retains the form of a full character. அதுதான் கம்பனுடைய தனித்தன்மை. ஒன்றரை வரிப்பாட்டில் வந்துவிட்டுப் போகிறவர்களுக்கும் அந்த ஒரு மரியாதை இருக்கும்; அது ஒரு முழு வடிவாக இருக்கும். இங்கே யாரும் கவனிக்கவில்லை. இங்கே மேலை நாட்டுத் திறனாய்வைப் படிச்சதினாலே எனக்கு அந்தப் பார்வை அப்படிப் போயிற்று.

33. குறிப்பாக, epic poetry-ல நீங்க ரொம்ப ஆழமாப் போயிருக்கீங்க.

ஆமாம். Epic poetryதான். மற்ற poetry என்றால் ஒவ்வொரு துண்டு துண்டாக இருக்கும். ஒரு பகுதியைத்தான் பார்க்கிறார்கள். ஒரு கவிஞனுடைய முழு விஸ்தீரணத்தையும், ஆழத்தையும் அவனுடைய "ஸ்வீப்பையும் பார்க்க வேண்டுமென்றால் அவனுடைய காப்பியம்தான் லாயக்கு. இப்ப இந்தக் கருத்தோட பார்க்கும்போதுதான் கம்பனுடைய படைப்பு, சேக்கிழாருடைய படைப்பு: திருத்தக்க தேவருடைய படைப்புக்களை புதுக் கண்ணோட்டத்தோடு பார்க்க முடிந்தது. இப்படி இந்த வடிவத்தை அதுக்கு முன்னால் தனி மரமாகப் பார்த்துக்கிட்டே இருந்தோம்.

34. சங்க இலக்கியத்தைப்பற்றி எவ்வாறு, எப்படி நினைக் கிறீர்கள்?

சங்க இலக்கியத்தைப் பற்றி, இப்போது ஒரு குறிப்பிட்ட துறை, திணை எடுத்துக் கொள்கிறோம். அகம் இருக்கிறது அதில் 5 திணை இருக்கிறது. தனித்தனி poem ஆக எடுத்துப்பார்த்தீர்கள் என்றால், ஒன்று குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம்னு அதற்குள்ள முதல் கரு உரி இருக்கிறதா என்று பார்த்து, அவ்வளவுதான் என்று விட்டுட்டோம். அந்தக் கவிதை என்ன சொல்கிறது என்பதைக் காணவேண்டும். நச்சினார்க்கினியர் கூட "இந்தக் காரணத்தினாலே இதைச் சொல்லியிருக்கிறதனாலே, அது இந்தத் திணையாயிற்று, இந்த விளக்கத்தை சொல்லியிருக்கிறது. இந்த இயற்கை வர்ணனை இருக்கிறது" என்று

சொன்னானே தவிர, அந்தக் கவிதையை முழுவதுமா வைத்து என்ன கூறிற்று என்று சொல்லவில்லை. இந்தக் குறை நச்சினார்க்கினியர்கிட்ட ஆரம்பிக்கவில்லை. வியாக்யான கர்த்தாக்கள் கிட்ட ஆரம்பித்துவிட்டது. சொன்னால் சண்டைக்கு வருவார்கள். அற்புதமான அறிவாளிகள். மறுக்க முடியாது. ஆனால், ஒரு கவிதையினுடைய ஒரு அடியை எடுத்து அந்தச் சொல்லைப் பிரிச்சு எத்தனை எத்தனை விதமா அதற்குப் பொருள் காணமுடியும் என்று அதற்குப் போய் விட்டார்கள். அது அறிவுக்கு விருந்து, கவிதை அறிவுக்கு மட்டும் விருந்தல்ல, கவிதையினுடைய உயிர்நாடி உணர்வு.

உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் எவன் அவன்
மயர்வற மதிநலம் அருளினன் எவன் அவன்
அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி எவன் அவன்
துயாறு சுடர்அடி தொழுதெழுஎன் மனனே"

இந்தக் கவிதையை நம்மாழ்வார் பாடும்போது என்ன 'பாவத்தை கொண்டு வருகிறார். நம்மை அறியாமல் அப்படியே உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் என்ற வுடனேயே, அதற்கு நான் எழுதியிருக்கிறேன். மில்டனுடைய பாரடைஸ் லாஸ்ட்டுக்கு ஒரு திறனாய்வு எழுதும்பொழுது சொன்னேன். அதில் சாத்தானுடைய முடி அசைந்தது. அதிலிருந்து இறக்கை, கோழி இறகு கீழே விழுகிறதாம். அதை “and fell, and fell, and fell and fell என்று 4 fell போட்டு ஒரு லைன். இதற்கு நான் விளக்கம் எழுதினேன். என்ன பெற வைக்கிறான் கவிஞன்! அப்படியே அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறான்! சாத்தானை அண்ணாந்து பார்த்துக்கிட்டு. அவன் தலை ஆட்டம் கண்டு போனவுடனே அந்த முடி கீழே விழுந்து, அது விழ விழ நம்மை அறியாமல் கீழே பார்க்கிறோம். அந்தப் பார்வை மேலேயிருந்து கீழே வருகிறது. நமக்கு அதைப் பெற வைத்துவிட்டான், and tell and fell என்று சொல்லும்போது. விழுந்தது நாம நினைக்கல; நம்ம கண்ணுல ஏதோ விழுந்துகிட்டு இருக்கிறது என்று நாம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்கிறோம். இந்த மாதிரி, உயர்வற உயர்நலம் உடையவன் எவன்- அந்த உயர் என்றால் என்ன? அற என்றால் என்ன என்று விளக்கம் எழுதவில்லை. இந்தப் பாட்டு முழுவதும் என்ன ஒரு உணர்ச்சியை உண்டு பண்ணுகிறது என்கிற விளக்கத்தை விளக்கமாக எழுதுகிறார்கள். நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர் என்ன சொன்னாங்க சொல்லை எடுத்து, சொல்லைப் பிரித்துச் சொல்லுக்குப் பொருள். அந்தச் சொல் அடைவு இருக்கிறதே, கற்பனை வளத்தை எப்படிக் கொண்டு வருவது என்று பார்த்தார்களே தவிர, தோப்பை அனுபவிக்க மறந்தார்கள். தனி மரத்தை அற்புதமாக விளக்கிவிடுவார்கள், மறுக்க முடியாது. இந்த மரமெல்லாம் கூடிய தோப்பு இருக்கிறதே. அதைப் பார்க்கவில்லை. அது தமிழில் ஒரு குறைதான். அதை முதன்முதலில் அந்தப் பார்வையைப் பார்க்கணும்னு

சொன்னவர் வ.வெ.சு. அய்யர்தான். அதற்கு அப்புறம் of course நிறைய பேர் இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். எனக்கு இந்த ஆங்கிலப் பார்வை வந்தவுடன் நான் முதல்ல இராவணன் மாட்சியும் வீழ்ச்சியும் எழுதும் அ.ச.ஞா.ப-4 போது வ.வெ.சு. அய்யரைப் படிக்காமல்தான் எழுதினேன். படிக்கக் கூடாதுன்னு நினைத்தேன். என் மனத்திலே ஒரு பாடம் பண்ணிட்டேன். இராவணன் anti hero என்பதைக் கம்பன் எப்படி டெவலப் பண்ணியிருக்கான் என்பதை எழுதியிருக்கிறேன். 'இராவணன் வீழ்ச்சி என்று ஒரு சேப்டர் எழுதியிருக்கேன். இறப்பது எல்லோருக்கும் சகஜம். எத்தனையோ பேர் மாண்டனர் அதில் இவன் ஒருத்தன். அதில் என்ன வந்திருக்கு பெரிய பெருமை இவனுக்கு! not because of death – செத்ததற்காகக் கவலைப் படல, அதோட எத்தனை நற்பண்புகள் கீழே விழுந்தன. இந்த ஒருத்தன் வீழ்வதில்-நற்பண்புகள், ஒரு நூறு இருக்குது. நூறும் சேர்ந்து வீழ்ந்தன. அதுதான் tragedy ராஜா செத்தான் என்றால் nobody bother அவன் மனைவி பிள்ளைகளுக்குத்தான் கவலை. ஆனால் ஒரு மகாத்மா காந்தி செத்தார் என்றால் உலகம் முழுவ்தும் அழுகின்றது. ஏனென்றால் so much of ஒரு பண்பு, அந்தப் பண்பு கீழே வீழ்ந்தது. பண்பு இல்லாத எனக்கு அதைப் பற்றிக் கவலை கிடையாது. அதுதான் ட்ராஜடி.

இதைப் பண்ணனும்னு நினைச்சவுடனே வ.வெ.சு. அய்யரைப் பார்க்கணும்' என்று சா. கணேசன் சொன்னார். நான் பார்க்க மாட்டேன்னு சொன்னேன். ஏன் என்று கேட்டார்.

He may mislead me. அது ஆதியிலே என் தகப்பனார் என்னை உரை படிக்காம பழக்கினாரே அந்த அந்த மாதிரிப் பழக்கம்.

I will have my own view; அப்புறம் படிச்சுக்கிடலாம்.

35. நீங்க சொன்ன மாதிரி ஒரு மனிதன் விழும்போது, அந்த அவலம்-கிறது...?

அந்தச் சொல்லை, அவலம்-கிற சொல்லை நான் தான் உருவாக்கினேன். Tragedy என்ற சொல்லுக்கு அவலம் என்று போட்டது நான்தான்.

36. அப்ப மொத்தமா எல்லாத்தையும் சேர்த்துச் சொல்றீங்களா?

எல்லாம் சேர்த்தல்ல. அவனுடைய நற்பண்புகள்.

37. நீங்க சிலப்பதிகாரத்தைப் பத்தியும் எழுதியிருக்கிங்க. சிலப்பதிகாரத்திலே கோவலனுடைய வீழ்ச்சி வந்து tragedy-னு எழுதியிருக்கீங்க.

ஆமாம்.

38. Tragedy-னு எப்படி சொல்றீங்க.

அதுல காட்டியிருக்கேனே.

"கடக்களிறு அடக்கிய கருணை மறவ!
ஒல்காச் செல்வத்து உறுபொருள் கொடுத்து
நல்வழிப் படுத்த செல்லாச் செல்வ
பற்றிய கிளைஞரிற் பசிப்பிணி அறுத்துப்
பல்லாண்டு புரந்த இல்லோர் செம்மல்!
இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை"

போதாதா?

39. அத்தனை பண்புகளும் இருந்ததுன்னு சொல்றீங்க?

ஆமாம், வழியில போகின்ற-பார்ப்பான் சொல்றான்.

40. ஒஹோ!...

மாடலமறையோன் சொன்னது, ஆகையினாலே, அவனுடைய வீழ்ச்சியிலே tragedy இருந்தது.

41. இப்போ... சிலப்பதிகாரத்திலே அந்த அரசன் வீழ்றா னில்லையா?

ஆமாம்.

42. அரசனுடைய வீழ்ச்சியை நீங்க அவலம்னு கருதுறிங்களா, அல்லது என்ன...?

அரசனுடைய வீழ்ச்சியை அப்படிப் பெரிசு படுத்தத் தேவையில்லை. ஏன் என்றால்...

43. அநீதியின் வீழ்ச்சினு சொல்றீங்களா?

இல்லை, இல்லை, அரசனைப் பற்றி இவர் ஒன்னும் சொல்லலையே, அவனுடைய பண்புகள், நற்பண்புகள் ஏதாவது ஒன்றைப் பற்றி

சொல்லியிருந்தார் என்றால் வீழ்ச்சி என்று நினைக்கலாம். ஒரு இடைத்தரகர் மாதிரி வருகிறான். அவன் செத்ததுனால, என்ன, எவனோ ஒருத்தன் செத்தது மாதிரி அவனும் செத்தான். அதனால அது பற்றி ஒன்றுமில்லை.

44. கடைசியிலே, கண்ணகி தனியாக ஆகிவிடுகிறாளே, மதுரையை எரித்துவிட்டு.

ஆமாம்.

45. கண்ணகியுடைய தனி நிலையை நீங்க சாலிலக்கி"னு சொல்லுவீங்களா?

இல்லை, இல்லை. அது பைத்தியக்காரத்தனம். கம்யூனிகேஷன்' intended communicationதான் சாலிலக்கி' இங்கே அதுவே கிடையாது. தன்னுடைய உணர்ச்சியிலே, மனம் போனதைப் பேசிக்கிட்டுப் போகிறாள் அவள். அந்த உணர்ச்சியை அடக்குகிறாள், புது நம்பிக்கை வருகிறது. மலையிலே ஏறி நிற்கும்போது. ஒரு முலை இழந்த திருமா பத்தினி நீ யார்னு கேட்கிறார்கள், அந்தக் குறவர்கள். அப்போது மதுரையோடு அரசு கேடுற வந்த தீவினையேன் நான் என்று சொல்கிறாள் அவள். அது எந்த 'சாலிலக்கி' implied communication என்பதற்கு எதிரில் ஆள் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். அப்போது தான் 'சாலி லக்கி என்று பெயர்... that is implied communication. No communication here. அவள் தனக்குத் தானே பேசிக் கொள்கிறாள். கம்யூனிகேஷன் வரும் பொழுது எதிரில் குறவர்கள் நிற்கின்றார்கள். ஆகவே, அதில் சாலிலக்கி கிடையாது. மதுரையோடு, அரசு கேடுற வந்த தீவினையேன் நான் என்று சொல்லும்போது, there are people standing there சாலிலக்கி பெரும்பாலும் எங்கே வருகின்றது என்றால், அகப்பாடல்களில் வரும். தலைவியைப் பற்றி நினைத்துத் தன்னுடைய மனத்திற்குச் சொல்கிறான். அவள் காத்துக் கிடப்பாள்.

செந்தார் பைங்கிளி முன்கை ஏந்தி
இன்று வரல் உரைமோ சென்றிசினோர் திறத்து'

என்று கிளியிடம் பேசி வேதனைப் படுவாளே என்று தலைவன் பேசுகிறான். அவ கையில கிளி வைத்து இருக்கிறாளோ, கையில சிறங்கு வந்துருச்சுன்னோ தெரியாது. செந்தார் பைங்கிளி முன் கையேந்தி இன்று 'வரல் உரையோ சென்றிசினோர் திறத்தென' - சொல்லுவாள் என்று அவள்கிட்டப் போக விரைந்து செல்லும் நெஞ்சே என்று சொல்றானே அது 'சாலிலக்கி. அதைக்கூட avoid

பண்ணிவிடுகிறார்கள். பெரும்பாலும் தோழனுடன் சொல்லியது போல்தான் இருக்கும். அப்படியும் இல்லாமல் சில பாடல்கள் இருக்கின்றன. அவை ரியல் - சாலிலக்கி" 54 பேராசிரியர் அ. ச. ஞாவின் பதில்கள்

46 இப்போது உதாரணத்திற்கு, இந்தக் காப்பியம், சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம், இந்த மாதிரி இடங்களிலே, அதாவது ஒரு குறிப்பிட்ட பாத்திரம் சொல்ல முடியாததாகச் சிலவற்றைச் சொல்லிவிட்டு, அதாவது incommunicable. அதாவது மொழியில் சொல்ல முடியாததைச் சொல்ல முயற்சி பண்ணியிருக்கிறானு சொல்லலாமா?

Communicable என்பதற்கு இந்தப் பொருள் இல்லையே.

47. அடுத்தது- புதிதாக இப்ப நீங்க செய்துகிட்டுவந்த இலக்கிய விமர்சனம், இலக்கியக் கோட்பாடுகளை 'அப்ளை பண்ணி நிறையத் தமிழ் இலக்கியத்திலே நிறையப் புதிய விசயத்தை நீங்க சொன்னிங்க. இப்பப் புதியதாக ரீடர்ஸ் ரெஸ்பான்ஸ் தியரி-னு ஒன்று வந்திருக்குங்க. உங்களுக்கும் தெரியுங்க.

ஆமாம்.

48 அதாவது, ஒரு குறிப்பிட்ட படைப்பை ஒருவன் எழுதும் பொழுது அவன் மொழி வழியாகத் தன்னுடைய படைப்பை ஆற்றுகிறான். அந்தப் படைப்பை எழுதி முடித்தவுடன் அவன் அந்தப் படைப்பிலிருந்து விலகிக் கொள்கிறான், ஆசிரியன் என்பவன். அதன் பிறகு அந்தப் படைப்பை வாசகன் படிக்கும்பொழுது அந்த வாசகர்கள் வந்து அந்த மொழிவழியான அந்தப் படைப்பைப் படைத்தாருனு ஒரு புதிய அர்த்தத்தைச் சொல்றான். அதாவது ஆசிரியர் நினைக்காத அர்த்தம்...

அதைப் பண்ணியிருக்கிறோம். எது வழியாக வருகிறது என்று தெரியாது.

49. அது பற்றி உங்களுடைய கருத்தைச் சொல்லுங்களேன்.

மணவாளனும் நானும் இதைச் சேர்ந்து பேசியிருக்கிறோம். அதிலே, ஒன்றை மறந்துவிடாதீர்கள் வெஸ்டர்ன் கிரிடிசிஸம் முழுவதும் based on novels and short stories; 'பொயட்ரி ரொம்பக் குறைவு. ஷேக்ஸ்பியர் மாதிரியோ, மில்டன் மாதிரியோ, பொயட்ரி ஒண்ணும் கிடையாது. பிற்காலத்திலே, போப்தான் ட்ரை பண்ணினான். அது மிஸ்ரபிள் பெய்ல்யூர் (miserable failure). ஆகவே,

பெரும்பாலும் அவர்களுடைய கிரிடிசிஸம் எல்லாம் நாவல்ஸ், ஷார்ட் ஸ்டோரிகளை பேஸ் பண்ணி வந்தது. அதை அப்படியே 'அப்ளை பண்ண ஆரம்பித்தால் வம்பில மாட்டிக்கிடுவீங்க. இங்கே நமது கவிதைக்குத்தான் பேசுகிறோம். அந்தக் கவிதை has a form of its own. அதனுடைய தொழிலும் வேறே, கடமைகளும் வேறே, உத்திகளும் வேறே. ஆகவே incommunicable. அதாவது சொல்ல முடியாததைப் பாரதி சொன்னானே கேட்கா வரத்தைக் கேட்கத் துணிந்தேன் என்று அதுமாதிரி சொல்ல முடியாததை சொல்றது என்பதுதான். சில உணர்ச்சிகளுக்குச் சொல்லினால் வடிவம் கொடுக்க முடியாது. நம்முடைய இலக்கியத்திலே ஓர் அற்புதமான இடம் இருக்கிறது. சிலப்பதிகாரத்திலே கோவலன் இறந்துவிட்டான் என்பதைச் சொல்ல வருகிறாள் ஒரு தோழி. அவளோ- கடைவீதிக்குப் போனவ. சொல்லாடாள் சொல்லாடாள் நின்றாள் அந்நங்கைக்குச் சொல்லாடும் சொல்லாடும்தான் சொல்லாள் . அந் நங்கைக்கு. இதை ட்ரை பண்ணியிருக்கிறார் இளங்கோ. பேச விரும்பல, பேசாமலும் இருக்க முடியல-சொல்லாடாள் நங்கைக்குச் சொல்லாடும் சொல்லாடும் தான். அரையும் குறையுமா கொலைபுரிந்தனரே என்று உளறுகிறாள். கொண்ணுட்டாங்கிறதை அவள் சொல்லவில்லை; கொலை புரிந்தனரே என்று சொல்ல வருகிறாள். அதைக்கூட எப்படிச் சொல்வது என்று சொல்லமுடியமால் மென்னு முழுங்கிக்கிட்டுச் சொல்கிறாள். அப்படிச் சொல்றதை incommunicable-னு சொல்றது பொருத்தம்.

50. நம்மாழ்வார் வந்து. அவன், இவன். உவன் என்று சொல்றாரே... அது எப்படி..?

அது தத்துவ விளக்கம். அவன், இவன், உவன் இருக்கே- அதற்குப் பின்னால, நம்மாழ்வார், உளந்தனில் உளனவன் என்கிறார். இவை அவனுடைய உருவங்கள். உளந்தனில் உளனவன் இவ்வுருவுகள் அவை. ஆகையினாலே இது ஒரு மாபெரும் தத்துவம். அதை அவர் அழகாக எளிமையாகச் சாதாரண நம் மாதிரி ஆட்களுக்கும் விளக்கம் சொல்றதுதான் அந்த அவன் இவன் உவன் பாட்டும். உளந்தனில் உள்ளவன்-பாட்டும். இவ்வளவு பெரிய கருத்தை அழகான பொயட்ரியில் வைத்தார்களே அதுதான் திறமை.

51. மொழி உடையிற மாதிரி அந்த விஷயத்தை அவர் பொயட்ரியில சொல்லும்பொழுது, ரெகுலரா வருகிற பொயட்ரி ஸ்ட்ரக்சர்-ல இருந்து அந்த இடம் வரும் பொழுது- அவன், இவன், உவன் என்று வரும்பொழுது ஏதோ ஒரு இடத்திலே உடையிற மாதிரி இல்ல...?

அதாவது பின்ன முன்ன வந்த வரிகளிடத்தில், - முன்னே சிலப்பதிகாரத்திலே சொன்னேனே! - அது மாதிரி, சாவக நோன்பிகள், அது மாதிரி தனியா நின்றது

என்றால் நீங்க சொல்வது சரி. இந்த அவன், இவன் உவன் அடிகள் எல்லாம் முன்னும் பின்னும் எதுகை மோனையோடு இருக்கும். ஆகவே அதை நீங்கள் உடையாது என்று சொல்ல முடியாது. அது தேவாரங்களுக்கும், பிரபந்தங்களுக்கும் உள்ள ஒரு தனிச் சிறப்பு. என்னவென்றால் என்ன ராகம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை, இதுன்னு சொல்றான்; அதுன்னு சொல்றான். நான் தமிழிசைச் சங்கத்திலே சொன்னேன், "சிரமப் படாதே! எந்த ஒரு ராகத்திலே பாடும்பொழுது சொல் உடையாம வருதோ, அதுதான் அதற்குரியது" என்று. எந்த ஒரு ராகத்திலே பாடும்பொழுதும் சொல் உடையாம வரணும். சந்தமார், அகிலொடு சாதிதேக் கம்மரம் - காதிலே கம்மரம்னு பாடுவான். இது மாதிரி வரக்கூடாது. வகையுளி-னு சொல்கிறோமா இல்லையா, அது மாதிரி பிரியாமல் வரவேண்டும். அந்தப் பெரியவர்கள் பாடிய பாட்டெல்லாம், எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் சொல் உடையாது. அதுக்கு ஏற்றபடி ராகம் அமைந்திருக்கும். விருத்தப்பாவாக இருக்கட்டும். அது எதுவாக இருக்கட்டும் கவலையில்லை. சந்தப்பாடல் உட்பட அதுதான் criterion, அந்த criterion வேறு எந்த மொழியிலேயும் பார்க்க முடியாது. சமஸ்கிருதத்துலகூட அந்த மாதிரி பிரேக் உண்டு. அவர்கள் அந்த மாதிரி கருதுவதும் இல்லை; அதைக் குறை என்றும் கருதுவது இல்லை. இவன் அதை ஒரு குறையாகத்தான் கருதி யிருக்கிறான். எவனோ ஒருத்தன் பாடிவிட்டான். அதற்கு ஒரு இலக்கணம் கண்டு பிடித்தானே தவிர, வகையுளி கூடுமானவரை வரக் கூடாது. அதுதான் அந்தப் போக்கு தேன் ஒழுகுவது போலப் போய்க்கொண்டிருக்கிற நடை

52. அகம் புறம் என்ற வகைமைகள் உள்ளதெல்லாம் தமிழிலே. இலக்கியத்திலே வந்து- இப்ப மேல்நாட்டிலே சில இலக்கியத் திறனாய்வுகள், கோட்பாடுகள் வரும் பொழுது அவர்களுடைய பழைய tradition ஆக இருந்து கொண்டு வந்ததை வளர்க்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குத் தமிழிலே அகம் புறம் என்ற வகைப்பாடு, ரொம்ப காலமாகவே தமிழ் இலக்கியத்திலே இருந்து வந்திருக்கிறது. அது நாயக-நாயகி பாவத்திலே கூட இருக்கும். அகப்பாடல்கள் மாதிரி, சமயப் பாடல்கள்கூட அகப் பாடல்கள் போன்ற தன்மைகளோடு வந்துருக்குங்க. அகம் புறம் என்ற இருகோட்பாடுகளை வைத்து தமிழுக்கு பிரத்யேகமா ஒரு திறனாய்வு முறை அல்லது விமர்சன முறை உருவாக்க முடியுமா?

சம்மதம். பண்ணலாம். ஆனால், அது செத்துப் போய் விட்டது. அது 12ஆம் நூற்றாண்டோட போய்விட்டது. அதற்கு அப்புறம் யாரும் பண்ணவில்லை. தொடர்ந்து வந்திருக்குமேயானால் அது நீங்கள் சொல்கிற ஆராய்ச்சிக்குப்

பொருத்தமாக இருக்கும். இப்போது சங்க கால இலக்கியத்திற்குமட்டும் வைத்து ஒரு தியரி ஆப் லிட்டரேச்சர் பண்ணனும்.

53. விமர்சனம்-கிறது தியரி ஆப் லிட்டரேச்சர் - என்று சொல்லலாமா?

திறனாய்வு வேறே, தியரி ஆப் லிட்ரேச்சர் வேற.

54. அகம்-புறம் கோட்பாடு...?

இந்த மாதிரி வருகிறதும், 'கிரிட்டிசிஸத்துல' ஒரு பகுதி. திறனாய்வுல ஒரு பகுதிதான் அது. ஆனால் அது ஏன் செய்யவில்லை என்றால், அது என்றைக்கோ போயிடுச்சு, இப்ப அதை யார் இழுத்துப்போட்டுச் செய்து கொண்டிருப்பார்கள்? அதை இப்ப மாணவர்களுக்கு எளிதாகச் சொல்லித் தரவேண்டும். அதுக்கு மேலே வாத்தியாருக்கும் தெரியாது. அப்புறம் சொல்லிக் கொடுக்க நமக்குக் கஷ்டம். இந்த மாதிரி broad structure அகம்-புறம் குறித்து. இதிலேயிருந்து இலக்கியம் வாழ்வு முறையோடு தொடர்ந்து இருக்கிறது என்று ஒரு பெரிய ஆராய்ச்சி. அதை யாரும் செய்யவில்லை. இனி இதைச் செய்வது தேவை என்று எனக்கும் தோன்றவில்லை. இனி இந்த அகம் வந்து பக்தி இயக்கத்துலகூடப் புகுந்துக்கிறதுனு சொல்கிறார்கள். ரொம்பப் பேரு இந்தத் தவற்றைப் பண்ணிக்கிட்டு இருக்கிறார்கள். அதைப் பக்தி இயக்கம் என்று பாரதிதாசன் யுனிவர்சிட்டியில் பேசியிருக்கேன். அதை அப்படியே வைச்சுட்டேன். இன்னும் அச்சுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. ஒவ்வொரு தடவையும் எடுக்கும் போது idea வருவதால் சரின்னு வைச்சிடரேன். இந்த ஒன்றை ரொம்ப சிந்திச்சு வைச்சிருக்கேன். எப்படி வந்தது. இந்த அகப்பாடல் பக்தி இயக்கத்திலே? பாடுவது மூன்று வயதுப் பையன். மூன்று வயதுப் பையன் உள்ளம் கவர் கள்வன்-னு பாடினால் அது வந்து juvenile delinquency என்று அர்த்தம்

55. திருஞானசம்பந்தர் மாதிரி...

ஆக, என்ன கருத்து. அகத்துக்கு என்ன அர்த்தம் பண்ணுனாங்கன்னு இருக்கு. அப்ப அகத்துக்கு என்ன அர்த்தம் கண்டுபுடிச்சாங்கன்னு தெரியல. இப்ப அகம்னு சொன்னா, புருஷன் பொண்டாட்டி-ங்கிற அர்த்தத்துக்கு வந்துட்டோம். அது இல்லை. வள்ளுவன் எச்சரிக்கை பண்ணிட்டான். கடைசியாக வந்தவன் அவன்,

சங்க இலக்கியத்திற்குப் பின்னால் 'மலரினும் மெல்லிது காமம் என்று கூறினான். It is a mental status. அவன்தான் சொன்னான். காமம் என்பது சங்க காலத்திலே இருக்கு.

காமம் காமம் என்ப; காமம்
அணங்கும் பிணியும் அன்றே, நுணங்கிக்
கடுத்தலும் தணிதலும் இன்றே; யானை
குளகு மென்று ஆள்மதம் போலப்
பாணியும் உடைத்து அது காணுநர்ப் பெறினே

என்று சங்க இலக்கியத்திலே சொல்லியிருக்கான். It is a mental Status-னு வந்தவுடனே ஆண்-பெண்ணுங்கிறதே கிடையாது. ஆகவே, காதலனுடைய முதல்படி என்ன? அதைத் திருநாவுக்கரசர் விஸ்தாரமாப் பாடினார். 'முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள், தன்னை மறந்தாள், தன் நாமம் கெட்டாள் இது தான் காதலினுடைய கடைசிநிலை. தான் என்பது அறவே அழிந்துபோவது. அறவே அழிஞ்சு போவதுதான் காதல் என்றால், அது இறைவனிடத்திலே தன்னை ஈடுபடுத்தி மறந்தாலும் காதலியிடத்திலே ஈடுபட்டுத் தன்னை மறந்தாலும் சரி, இது இரண்டும் ஒன்றுதானே! ஆகவேதான் இவர்கள் அப்படிப் பாடினார்கள். இந்த வெள்ளைக் காரங்களுக்கு அது புரியாததால், அவன் என்ன பண்ணிட்டான்? இதை லவ் பொயட்ரினு சொல்லி அது ரொம்பக் கேவலம் என்று சொல்லிவிட்டனர். திருவாசகத்திலும்கூட அம்பாளைப் பற்றி வந்த வரிகளை, போப் ட்ரான்ஸ்லேஷன் பண்ணினதுல அதை அப்படியே பிளாங்க்கா விட்டுவிடுவாரு ஆமாம் அது அவர்களுக்குத் தெரியாது. அதை எடுத்துச் சொல்லத் தமிழாசிரியர்களுக்குத் தெரியவில்லை. அதனால வந்த வினை அது. உண்மையான காதல் என்பது ஒரு மனநிலை. தான் என்பதை அறவே மறந்து மற்றொரு பொருளிடத்து ஈடுபடுவது உண்மையான காதல். அதைச் சங்க இலக்கியத்திலேயே பாணியும் உடைத்து அது காணுநர்ப் பெறினே என்று சொல்லப்பட்டது. ஒருத்தன்கிட்டதான் அந்த மனநிலை ஏற்படும். அது ஏற்படும்போது என்ன மனநிலை இருந்ததோ அதுதான் காமம். காமம், காமம் என்பர். அது அணங்குமன்று, பிணியுமன்று. இந்தப் பாட்டு இருக்குது. இன்னொரு பாட்டும் இருக்குது. அது:

காமம் காமம் என்ப காமம்
அணங்கும் பிணியும் அன்றே நினைப்பின்
முதுசுவற் கலித்தமுற்றா இளம்புல்
மூதா தைவந் தாங்கு
விருந்தே காமம் பெருந்தோ ளோயே

56. ஆண்டாள் பாட்டிலே தலைவி தலைவனுக்காக ஏங்குகிற தன்மை இருக்கின்றதல்லவா..?

57. அது ஒரளவுக்கு அகத்துறையிலே சம்பந்தப்பட்டதா இருக்கலாமல்லவா?

ஒரளவுக்கு அல்ல. முழுவதும், அகத்துறைதான். புருஷோத்தமன் என்ற ஒரு ஆண்தான் உண்டு. அவன் இறைவன். மற்ற எல்லா உயிர்களும் பெண்கள். ஆகையினாலே அது வந்து அகத்துறைப் பாடல்கள் என்பதில் தப்பு இல்லை.

58. சமீபத்திலே ஆண்டாளைப் பற்றி ஆய்வு, தமிழவன் பண்ணியிருக்கிறாரு அமைப்பியல், பின்னமைப்பியல் (Post Structuralism) சொல்லியிருக்காங்க. அதுல இரண்டு வகைகள் வருது. உதாரணத்திற்கு பாக்டின் என்ற ஒருவருடைய தியரியை வைத்து அணுகுகிறாரு. நான், நீ, அப்படி என்பதை "I and You இந்த இரண்டு விஷயம் வருது. அது ஒண்ணிலே வந்து ஒரு பகுதி உடலாகவும், ஒரு பகுதி உதிரியாகவும் வருது. உடல் பாடல் என்ற இரண்டு வகை வருது.

புரியல.

59. உடல், பாடல் அப்படீன்னு வருது. உடல் என்பதை physical உடலாகவும் பாடல் என்பதை physical உடம்பி லிருந்து வரும் ஆன்மா- மாதிரி மொழியிலே வந்து அதை narrate பண்ணுகிற மாதிரி வருது. அதுக்குக்கூட இந்த மாதிரி நான்- நீ என்கிற தன்மை சங்க காலத்து இலக்கியத்திலே இருந்தே I and You என்பது வருதுன்னு எழுதியிருக்காங்க. நான் இதை ஒரு rough ஆக சொல்லுகிறேன். அதுவும் முழுக்க அகத்துறைப் பாடல் என்று சொன்னனீங்க. அதுக்கு இன்னும் கொஞ்சம் விளக்கம் வேண்டும்.

அதாவது, இப்ப ஆண்டாள் 1 and You சொல்றாரே, ஒரு பெரிய பிரச்சினை இருக்கிறது. சங்க இலக்கியத்திலே சொல்லுவார்கள். ஓர் உடல் ஈருயிர் என்று. ஏனய்யா ஒரு உடலுக்கு இரண்டு உயிர்? எத்தனையோ பேர் சேர்ந்தாலும் இதற்குப் பதில் சொல்ல முடியாது.

மாணிக்க வாசகர் சொல்கிறார். அந்தப் பதிலை இந்தக் காலத்திலே படிக்கிறவர்கள் அதையெல்லாம் படிக்கிறது கிடையாது. முன்னால படிச்சவர்கள் அதைக் கேள்வி கேட்டா நரகத்துக்குப் போவேன்னு சொல்லிட்டாங்க. அப்போது அவனை இந்தக் கேள்வி ஒரு இது பண்ணிடுச்சி..... ஓருயிர் இருக்கும்போது ஈருடல் எதுக்காக- அப்படியென்று ஒரு கேள்வி கேட்டா இப்போது அமிழ்தம்-னு ஒன்று இருக்கு. சுவைக்குப் பேர் போனது. எல்லோரும் அமிழ்தத்தைச் சாப்பிட்டுவிட்டு நல்லாயிருக்குன்னு சொன்னாங்க. ஆனா, அந்த அமிழ் தத்துக்குத் தன்னைத் தான் சாப்பிட்டுக் கொள்ள முடியாது. புரியாது. very

difficult. ஜாக்கிரதையாக follow பண்ணனும். அமிழ்தம் தன்னை உண்டவர்கள் அனைவரும் சுவை - சுவை-னு சொன்னாங்க. அந்த அமிழ்தத்துக்கு ஒரு யோசனை வந்தது. . சுவை என்றால் என்ன? அதை நான் அனுபவித்தாகணும்னு நினைச்சது. அமிழ்தம் என்பது ஒரு பொருள். உணவு ஆகிய பருப்பொருளும் இருக்குது. அதுல, சுவை என்பது குணானுபவம். அந்தச் சுவையை உடைய குணி அமிழ்து. இப்ப அந்தக் குணத்தை எல்லாரும் அனுபவிக்கிறார்கள். அந்தச் சுவையை உடைய அந்தக் குனி இருக்கிறதே. அது தன்னுடைய சுவையைத் தான் அறிய முடியாது.

60. அது உள்ளேயிருந்துதான் அனுபவிக்க முடியும்.

இப்போது இரண்டு இருந்தாத்தான் அனுபவம். ஒன்னு இருந்தா அது அனுபவம் இல்லை. இந்த அமிழ்து பார்த்தது. தன்னுடைய உருவத்தைத் தானே அனுபவிக்கப் பார்த்தது. நடக்கிற காரியமா, முடியலை. ஆகவே, ஆண்டவன்கிட்டே கேட்டதாம், அது. எல்லோரும் என்னைச் சாப்பிட்டுவிட்டுச் சுவை சுவைனு சொல்றாங்களே. நான் என்னை அனுபவிக்க வேண்டாமா என்று. அதுக்காகப் பிரித்தாக வேண்டும். சொற்பால் அமுது இவள் யான் சுவை என்னத் துணிந்து இங்கனே. என்று திருக்கோவையார் பாடுகிறார். சுவையையும் சுவைபடும் பொருளையும் பிரிக்க முடியாதே. இப்ப எப்படிப் பிரிஞ்சு இருக்கிறே. அது அமிழ்து, நீ சுவை-னு சொல்றியே எப்படினா நற்பால் வினைத் தெய்வம் நான் இவள் என்று பகுதி செய்தது'. தன்னுடைய சுவையை அறிவதற்காக அமிழ்து சுவை என்று பிரித்ததைப் போல ஓர் உயிர் நாங்க இரண்டு பேரும். இப்ப நாங்க ஒருவரை யொருவர் அனுபவிக்கனும்கிறதுக்காக இவள் என்றும் நான் என்றும் பிரிந்தோம் என்று அற்புதமாக எழுதியிருக்கிறார். உலகத்திலேயே இதற்கு ஈடு கிடையாது. திருக்கோவையார் பாட்டு சொற்பால் அமுது இவள் யான் சுவை என்னத் துணிந்திங்ஙனே நற்பால் வினைத் தெய்வம் தந்தின்று' இங்கு... It is only a temporary state நாங்க மறுபடியும் ஒன்றாகத்தான் இருக்கப் போகிறோம். ஒருவரையொருவர் அனுவிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தெய்வம் எங்களைப் பிரித்தது. இதுதான் அகத் துறையினுடைய basic concept.

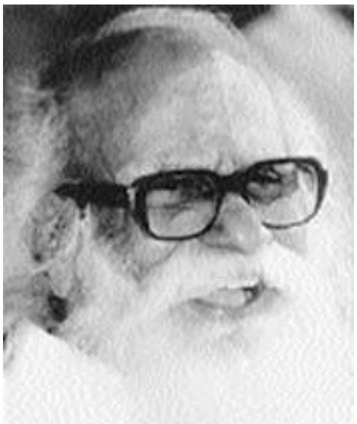
;

செந்தமிழ் வித்தகர்- அறிவுப் புதையல்

அ.ச. ஞானசம்பந்தன்

https://mutiru-tamilpani.blogspot.com/2011/01/blog-post_8667.html

10.11.1916 - 27.08.2002

அ.ச.ஞானசம்பந்தன் 10.11.1916 ல் அ.மு.சரவண முதலியாருக்கும் சிவகாமி அம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார்.

அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்தில் தமது . பட்டப் படிப்புக்கு அ.ச.ஞானசம்பந்தன் எடுத்துக்கொண்ட பாடம் இயற்பியல். அ.ச.ஞா.வின்

இலக்கணத் தெளிவும், இலக்கிய அறிவும், அவரது தமிழின் ஆளுமையும் அப்போதுஅண்ணாமலைபல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றி வந்த நாவலர் சோம சுந்தர பாரதியாரை அசர வைத்தது.

அ.ச. ஞானசம்பந்தனின்பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் இரண்டாண்டு இயற்பியல் படித்து முடித்திருந்த அவரைத், தமிழுக்கு மாறச் செய்து முதுகலைப் பட்டமும் பெற வைத்தார் நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார்.

அப்போது அங்கே ஆங்கிலத் துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றி வந்த சீனிவாச சாஸ்திரியாரின் நெருக்கமும்,அன்பும், ஆதரவும் அ.ச.ஞா.வின் ஆங்கில ப் புலமையைச் செழுமைப்படுத்தின. பிற்காலத்தில் பல மொழிபெயர்ப்புகளில் அ.ச.ஞா. ஈடுபடுவதற்கு அந்த ஆங்கிலப் புலமை கை கொடுத்தது.

1942 முதல் 1956 வரை பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழ்த் துறையில் "அ.ச.ஞா." பணியாற்றிய காலத்தில் அவரது மாணாக்கர்கள் பலர் தமிழாராய்ச்சி செய்து முனைவர் பட்டம் பெற உதவினார்.

1956 முதல் 1961 வரை அகில இந்திய வானொலியில் பணியாற்றியபோது அதுவரை பண்டிதர்களால் மட்டுமே படிக்கப்பட்டு வந்த சிலப்பதிகாரம், மணி மேகலை, கம்ப காவியம் போன்றவற்றை நாடக வடிவமாக்கித் தமிழ்நாட்டில் பாமரர்களும் அந்த இலக்கியச் செல்வங்களைச் சுவைக்க வழிவகுத்தார்.

மதுரை பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்பட்டு அதற்கு "தெ.பொ.மீ." துணைவேந்த ராகவும் நியமிக்கப்பட்டார். குருநாதர் தெ.பொ.மீ." அவர்களின் கட்டளையை ஏற்று, அ.ச. ஞானசம்பந்தன் 1970 முதல் 1973 வரை மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த் துறைத் தலைவராப் பதவி வகித்தார்.

சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையம் மற்றும் கம்பன் கழகம் போன்றவை அவரது தமி ழார்வத்துக்கு வடிகாலாக அமைந்தன."செந்தமிழ் வித்தகர்" அ.ச. ஞானசம்பந்தன் சங்க இலக்கியம் தொடங்கி, சைவ சிந்ததாந்தம் வரை ஆழ்ந்த அறிவு கொண்டிருந்தார்.

தனது 86 வயது வரை தமிழ்ப் பணி ஆற்றிய அ. ச. ஞான சம்பந்தன் 27.08.2002 அன்று காலமானபோது தமிழ் அழுதது!

விக்கி மூலம்

https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%9A%E0%AF%87%E0%AE%95%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AE%BF%E0%AE%B4%E0%AE%BE%E0%AE%B0%E0%AF%8D_%E0%AE%A4%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4_%E0%AE%9A%E0%AF%86%E0%AE%B2%E0%AF%8D%E0%AE%B5%E0%AE%AE%E0%AF%8D/%E0%AE%9A%E0%AF%87%E0%AE%95%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AE%BF%E0%AE%B4%E0%AE%BE%E0%AE%B0%E0%AF%8D_%E0%AE%A4%E0%AE%A8%E0%AF%8D%E0%AE%A4_%E0%AE%9A%E0%AF%86%E0%AE%B2%E0%AF%8D%E0%AE%B5%E0%AE%AE%E0%AF%8D

சேக்கிழார் தந்த செல்வம்

பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன்

முன்னுரை

சேக்கிழார் தந்த செல்வம் என்ற இந்த நூல் தோன்றிய விதமே சற்று புதுமையானதுதான். இரண்டாண்டுகட்கு முன்னர், சான்றோர் சிந்தனை என்ற நிகழ்ச்சி பதிவு செய்ய வானொலி நிலையம் சென்றிருந்தேன். அன்றைய நிலைய இயக்குனர் திரு. விஜய திருவேங்கடம் அவர்கள் என்னிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, என்ன நினைத்தாரோ தெரியவில்லை. அண்மையில் இருந்த வானொலி நிலைய உதவி இயக்குனர் திருமதி. காலா ரவியைப் பார்த்து ‘உடனடியாக பெரிய புராணம் பற்றி பத்து பேச்சுக்கள் பேசுமாறு செய்து அதனை ஒலிப்பதிவு செய்யுங்கள்’ என்று கூறினார். சில மாதங்கள் கழித்து உதவி இயக்குனர் இதனைச் செய்யுமாறு அழைத்தார்.

பெரிய புராணத்தைப் பற்றி, பெரிய புராணம் ஓர் ஆய்வு, தேசிய இலக்கியம் என்ற இரண்டு நூல்கள் முன்னரே என்னால் எழுதப் பெற்றுள்ளன. அவை இரண்டும் வெவ்வேறு கோணங்களில் இருந்து, பெரிய புராணத்தில் ஆய்வு செய்து எழுதப் பெற்றவைகள் ஆகும். பெரிய புராணம் பற்றி, மற்றொரு நூல் எழுத வேண்டும் என்ற சிந்தனை என் மனத்தில் தோன்றவேயில்லை. இந்த ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் வெளி வந்த ‘இராமன் பன்முக நோக்கில்’ என்ற நூலின் முகவுரையில் யாழ்ப்பாணத்து சித்தர் பெருமகனார் யோக சுவாமிகள் அவர்கள் எனக்கிட்ட கட்டளைகள் பற்றி எழுதியுள்ளேன். அந்தக் கட்டளையின் ஒரு பகுதியாக, கோவையைச் சேர்ந்த தொழிலதிபர் திரு. துரைசாமி நாயுடு அவர்கள், இராமனைப் பற்றி எழுத பணித்த பொழுது, அதனை நிறைவேற்றினேன். சித்தர் பெருமானின் கட்டளையின் மற்றொரு பகுதியாக, திரு.விஜய திருவேங்கடத்தின் ஆணை பிறந்தது. அதனை நிறைவேற்ற உதவி

இயக்குனரின் தூண்டுதல் உதவிற்று. அதன் பயன்தான் ‘சேக்கிழார் தந்த செல்வம்’ என்ற தலைப்பில் பத்து பேச்சுக்கள் பேசினேன்.

பெரிய புராணத்தை பக்தி நூலாகக் காணும் முறையில் சிலர் நூல்கள் எழுதியுள்ளனர். வேதத்திற்கும், சைவத்திற்கும் உள்ள தொடர்பை ஆய்ந்து, ‘பெரிய புராணம் ஓர் ஆய்வு’ என்ற நூலை 1985ல் எழுதினேன். வானொலிப் பேச்சில், அதை ஒரு சமுதாய நூலாகக் காண வேண்டும், குறிக்கோள் அற்று, செல்லும், திசை தெரியாமல் தாழ்ந்து கிடந்த 12ஆம் நூற்றாண்டு தமிழினத்தைத் தூக்கி நிறுத்த சேக்கிழார் பெருமான் செய்த முயற்சியே பெரிய புராணம் ஆகும். இந்த எண்ணம் நீண்ட காலமாக என் மனத்துள் ஆழ்ந்து படியத் தொடங்கிற்று. பெரிய புராணத்தில் பக்தியும் உண்டு, சமயமும் உண்டு. என்றாலும், இவை அனைத்தையும் தாண்டி, மனிதன் மனிதனாக வாழ வேண்டுமேயானால், குறிக்கோள், இறை உணர்வு, தொண்டு என்ற மூன்றும் வாழ்வில் தலை தூக்கினாலன்றி, ஓரினம் சிறந்த வாழ்வை பெற முடியாது என்பதே பெரிய புராணத்தின் உயிர்நாடி என்ற கருத்து மனத்தில் தோன்றவே, அந்த கண்ணோட்டத்தில் பெரிய புராணத்தைக் காண முயன்றேன்.

அந்த முயற்சியின் பயனாகவே, வானொலி பேச்சுக்கள் அமைந்தன. அதனைக் கேட்ட பலரும், இத்தகைய முயற்சி காலத்துக்கேற்ற ஒன்று என்று பாராட்டினார்கள். ஆந்திர பல்கலைக் கழக முன்னாள் துணை வேந்தரும், ஸ்ரீஅரவிந்தரின் சிறந்த பக்தருமான திரு கே.ஆர்.சீனிவாச அய்யங்கார் அவர்கள் பெரிய புராணத்தை நான் காணும் முறை சரியானதே என்று பாராட்டியதுடன், எழுதுமாறு பணித்தார்கள்.

இந்த வானொலி பேச்சுக்களைக் கேட்ட, அருமை நண்பர் வானதி திருநாவுக்கரசு அவர்கள் உடனே எழுதித் தருமாறு வேண்டினார்கள். வானொலி பேச்சுக்கள் காதால் கேட்கும் பொழுது தரும் பயனை, எழுத்து மூலம் தரும் பொழுது தரவில்லை என்பதை கண்டறிந்தேன்.

எனவே, வானொலி பேச்சுக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதில் கூறத்தக்க கருத்துக்களோடு இன்னும் பலவற்றையும் சேர்த்து நூல் வடிவாக்கினேன்.

எனது நல்லூழின் பயனாக, இந்நூலை சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையம் ஆண்டு தோறும் கொண்டாடும் சேக்கிழார் விழாவின் ஐந்தாவது விழாவில், 25-7-97 அன்று வெளியிடும் நல்வாய்ப்பு கிடைத்தது.

நூலை வெளியிட இசைந்த சேக்கிழார் ஆராய்ச்சி மையத் தலைவர் நீதிபதி திரு. எஸ். நடராஜன் அவர்கட்கு என் நன்றி உரியதாகும்.

இந்நூல் தோன்றக் காரணமாக இருந்த வானொலி நிலைய முன்னாள் இயக்குனர் திரு. விஜய திருவேங்கடம் அவர்கட்கும், உதவி இயக்குனர் திருமதி. கலா ரவிக்கும் என் நன்றி உரியதாகும்.

வழக்கம் போல் கையெழுத்துப் பிரதியிலேயே இதனை படித்து, வேண்டுமான இடங்களில் மாற்றம், விளக்கம் என்பவை இடம் பெற வேண்டும் என்று கூறி, உதவிய அருமை நண்பர் மா.ரா.போ.குருசாமி அவர்கட்கு என் நல்வாழ்த்துக்கள் உரியதாகும்.

பார்வை இல்லாத நிலையில், நூல் முழுவதையும் என் வாய் மொழியில் கேட்டு, எழுத்து வடிவில் கொண்டு வந்த என் மகள் ஞா.மீராவிற்கும், இதனை அச்சிட்டு வெளியிட்ட கங்கை புத்தக நிலையத்தாருக்கும் என் நல்வாழ்த்துக்கள் உரியதாகும்.

அ.ச.ஞானசம்பந்தன்.

சென்னை-83.
25–7–97

விக்கி மூலம்

https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%85%E0%AE%95%E0%AE%AE%E0%AF%81%E0%AE%AE%E0%AF%8D_%E0%AE%AA%E0%AF%81%E0%AE%B1%E0%AE%AE%E0%AF%81%E0%AE%AE%E0%AF%8D/004-008

இலக்கியத்தில் வரலாறு

பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன்

‘இன்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னர்த் தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த மக்களைப் பற்றி அறிவது அவசியமா?’ எனச் சிலர் கருதலாம். சரிதம் மீண்டும் மீண்டும் திரும்புகிறதென ஓர் ஆங்கிலப் பழமொழியுண்டு. உலகின் பல்வேறு இடங்களிலும் வாழும் மக்கள் எவ்வளவு சிறிய நாட்டினராயினும் தங்களது பழமையைப் போற்றிக் கலையையும் பண்பையும் வளர்க்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர்.

அங்ஙனம் விரும்புகிற நாட்டினர் பலருக்குப் பழமையான கலைச் செல்வமோ பண்பாடோ இல்லை. எனினும் என்ன? அவர்கள் ஏதானும் ஒன்றைக் கற்பித்துக் கொண்டு அதனைப் போற்றுகின்றனர். தமிழ்நாட்டில் வாழும் நமக்கு ஒரு சிறந்த பழமை உண்டு. அதை எண்ணுந்தோறும் மனத்தில் ஒரு பெருமிதம் உண்டாகிறது; நாமும் தமிழரெனத் தருக்கித் திரியலாம் எனத் தோன்றுகிறது.

'பழங்கதைகள் பேசுவதிற் பயனில்லை' எனச் சிலர் கூறக் கேட்கிறோம். அதுவுண்மையே. ஆனால், பழமை பேசுவதால் ஓர் ஊக்கம் பிறக்குமேல், சோம்பர் ஒழியுமேல், ஆண்மை விளங்குமேல் புதிய வாழ்வு தோன்று மேல், பழமை பேசுவதால் இழுக்கொன்றுமில்லை. நாம் இருக்கும் நாடு நமதென்று அறியவும் இது நமக்கே உரிமையாம் என்பதுணரவும், பழங்கதைகள் வேண்டத்தான் வேண்டும். அதுவும் தமிழரைப் பொறுத்த வரை மிகுதியாக வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கியப் பழமை

கிறிஸ்து தோன்றுவதற்கு முன்னரும் தோன்றி ஒரு நூற்றாண்டுக்குப் பின்னரும் தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய நூல்களைப் பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை எனப் பகுத்தனர். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும் தொகுதியுள் குறள் நீங்கலாக ஏனைய அனைத்தும் கிறிஸ்துவுக்குப் பல நூற்றாண்டுகட்குப் பின்னர்த் தோன்றியவையே. இம்மூன்று தொகுப்புள்ளும் சில புறப்பொருள் பற்றியன; பல அகப் பொருள் பற்றியன. அகம் என்பது ஒத்த பண்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் மனமொத்து இல்லறம் நடத்தும் இயல்பினை இயம்புவது. இதனையொழிந்த வாழ்க்கையெல்லாம் புறத்தின் கண் இடம் பெறும். மனித வாழ்க்கையை முற்றுங்கண்ட தமிழன் வீட்டினுள் வாழும் வாழ்க்கை வெளியே வாழும் வாழ்க்கை என இரண்டு பெரும் பிரிவுகளை வகுத்தான். வாழ்வு முழுதும் இவற்றில் அடங்கிவிடுதல் காண்க.

முதலாவதாக உள்ள வீட்டு வாழ்க்கை என்று கூறப்படும் அகத்திணையை ஏழு சிறுபிரிவுகளாகப் பிரித்தான் தமிழன். இனி, அவனது புற வாழ்க்கையில் அவன் எங்ஙனம் வாழ்ந்தான் என்பதை இப்பொழுது காண்போம்.

புறவாழ்வின் அடிப்படை

மனிதனின் புற வாழ்வுக்கு இன்றியமையாது வேண்டப்படுபவை, நாடு, ஊர், அரசன், சமுதாயம் என்பவையேயாம். பல ஊர்கள் சேர்ந்த ஒரு பெருநாட்டை அரசியல் பிழையாது ஓர் அரசன் ஆட்சி செய்வானேயாகில் அங்குச் செம்மையான ஒரு சமுதாயம் ஏற்பட வழியுண்டு. நாடு, ஊர் என்ற இரண்டும் மனிதன் உடல் உரம் பெற்று வாழவும், அரசன் சமுதாயம் என்ற இரண்டும் அவன் மனம் உரம் பெற்று வாழவும் பயன்படுகின்றன. இவை நான்கும் செம்மையாயிருப்பின், தனி மனிதன் வாழ்க்கை செம்மைப்படும். செம்மை தனித்தனியே ஏற்படின், சமுதாயம் செம்மையடையும். எனவே, இவை ஒன்றைப் பற்றி நிற்பவை என்பது தெள்ளிதின் விளங்கும்.

கவிஞன் தோன்றும் நாடு

நாடு சிறந்ததென்று சொல்லும்பொழுது நாம் அதில் வாழும் மக்களையே குறிக்கிறோம். இக்கருத்தை ஔவையார் புறநானூற்றுப் பாட்டு ஒன்றில் பின்வருமாறு அழகாகக் குறிக்கிறார்:

நாடா கொன்றோ காடா கொன்றோ
அவலா கொன்றோ மிசையா கொன்றோ
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லை, வாழிய நிலனே!" (புறம்-187)

[நிலமே, நீ நாடாக இருப்பினும், காடாக இருப்பினும் சரி: பள்ளமாக இருப்பினும், மேடாக இருப்பினும் சரியே, எங்கே நல்லவர்கள் உண்டோ, அங்கேதான் நீயும் நல்லை.

எனவே தமிழன் வாழ்க்கை அன்று நன்றாயிருந்த தென்றால் அதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தன. தமிழ்நாட்டில் தமிழ் மொழி அரசு வீற்றிருந்தது. நாட்டில் வேளாளரும், வணிகரும் செல்வங்கொழிக்கச் செய்தனர். வறுமை என்பதே தலை காட்டாத நாட்டில் அறிவு வளமும், ஏனைய வளங்களும் கொழித்தல் இயல்பு. எலிசபெத்து மகாராணியார் காலத்தில் இங்கிலாந்து செழிப்புற்றிருந்தமையின், பற்பல கவிஞர் தோன்றி வாழ்ந்தனர் எனச் சரிதங் கூறுகிறது. அதேபோலத் தமிழ்நாட்டில் அற்றை நாளில் பல புலவர் தோன்றி வாழ்ந்தனர். காரணமென்ன? புலவனுடைய உயிரும் மனமும் மிக நுண்மையானவை. அவை அடிமை நாட்டில் தோன்றுவதில்லை. ஒரோ வழித் தோன்றினாலும், நிலைத்து வாழ்வதில்லை. கலைஞன் மனம் பரந்தும் விரிந்தும் இருப்பதாகும். அத்தகைய மனநிலையை அடிமையாக வாழ்பவர்கள் போற்றுவதில்லை. குறுகிய மனப்பான்மையும், பிளவுபட்ட மனமுமே அடிமை நாட்டின் அடிப்படை இதில் எவ்வாறு கவிஞன் தோன்ற முடியும்? இன்றைய நிலையில் தமிழனுடைய உயர்ந்த மனப்பான்மையும் குறிக்கோளும் காணப்படவில்லை. தமிழன் பழைய நிலைக்கு வரவேண்டுமானால் நாட்டில் அறிவு வறுமையும் பொருள் வறுமையும் ஒருங்கே தொலைய வேண்டும்.

தமிழ் நாகரிகத் தொன்மை

உலகின் பிற பகுதிகளில் வாழ்நத மக்கள் கூடிவாழும் நாகரிகத்தைக்கூட அடையாத அந்தப் பழைய காலத்திலேயே இத்தமிழர் நாகரிகத்தில் முதிர்ந்திருந்தனர். அப் பகுதிகளில் உள்ளவர்கள் தனித்து வாழ்ந்து வேட்டையாடி உயிர் வாழும் சமுதாய வாழ்வின் அடிப்படையான மருத நாகரிகத்தை அடைந்துவிட்டனர். குறிஞ்சி நாகரிகத்திலிருந்து மருத நாகரிகத்திற்கு வர எத்தனை ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆகியிருக்குமோ நாம் அறியோம். அவ்வளவு பழைய காலத்திலேயே இத்தமிழினம் நாடாளும் நாகரிகம் பெற்றுவிட்டது என்பதை உறுதியாகக் கூறலாம். பிற நாடுகளைப்போல எழுதி வைக்கப்பட்ட சரித்திரம் தமிழர்க்கு இல்லை என்பது மெய்ம்மையே. ஆனால் எத்தகைய சரித்திரம்

தமிழரிடம் இல்லை? தேதிவாரியாக எழுதப்பட்ட அரசர்கள் கதைகள்தாமே இன்று சரித்திரம் என்ற பெயரால் வழங்கப்படுகின்றன. இக்கதைகளே சரித்திரம் என்று கூறினால் தமிழர் சரித்திரம் இல்லைதான். "சரித்திரம் என்பதற்குத் தேதிகளே கண்கள் என்று கூறினால் தென்னாட்டுச் சரித்திரம் என்றுமே குருடாக இருக்க வேண்டுவதுதான். ஆனால் 'சரித்திரம் என்பது மக்கள் வாழ்க்கை, நாகரிகம் குறிக்கோள் என்பவைபற்றிக் கூறுவதுதான், என்று கூறினால் தென்னாட்டின் பழங்கால வரலாற்றை ஆயப் பல குறிப்புகள் பழந்தமிழ்ப் பாடல்களில் நிரம்ப உண்டு" என எழுதினார் சரித்திரப் பேராசிரியர் பி. டி. சீனிவாச ஐயங்கார் இவை எவ்வளவு உண்மையான சொற்கள்!

எது சரித்திரம்?

இன்று நாம் சரித்திரம் என்ற பெயரில் எதனைப் படிக்கிறோம்? எலிசபெத்துக் காலத்து இங்கிலாந்து தேச சரித்திரத்தை அறிய விரும்பி ஒருவன் சரித்திரத்தைக் கையிலெடுத்தால் அவன் அங்குக் காண்பது யாது? அந்த நாளைய ஆங்கிலர்கள் எவ்வாறு வாழ்ந்தார்கள் எவற்றை உண்டார்கள் எவற்றை நினைத்தார்கள் எவற்றைக் குறிக்கோள்கள் என மதித்தார்கள் ஸ்பானியர்களைத் தோற்கடித்தமையின் அவர்கள் வாழ்வில் என்ன மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன என்பவை பற்றி அறிய முடியுமா? இவை பற்றி அறியவேண்டும் என்ற கருத்துடன் ஒருவன் இங்கிலாந்து தேச சரித்திரத்தைத் திறந்து பார்த்தால் என்ன இருக்கும்? மேற்கண்ட வினா ஒன்றுக்காவது விடை கிடைக்குமா? உறுதியாகக் கிடையாது. அதன் மறுதலையாக எலிசபெத்தின் வாழ்நாளில் அவள் எத்தனை கையெழுத்துக்களிட்டாள் எத்தனை சூழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன என்பன பற்றியே எழுதப்பட்டிருக்கும். இவற்றைப் படித்துவிட்டு இங்கிலாந்து சரித்திரத்தைக் கற்று விட்டதாக நாமும் இறுமார்ந்து நிற்கின்றோம்! என்னே அறியாமை! ஸ்பானியரை வெற்றி கொண்டதற்கு எலிசபெத்து அடைந்த மகிழ்ச்சி பற்றி நமக்குக் கவலையில்லை. ஆனால், இலண்டன் போன்ற நகரத்தில் வாழ்ந்த மனிதனும் கிராமத்தில் வாழ்ந்த மனிதனும் ஏழையும் பணக்காரனும், நிலச்சுவான்தாரும் அவன் பண்ணையாளும் இவ்வெற்றி பற்றி யாது

நினைத்தனர் என்பதை அறிய விரும்பினால், இச்சரித்திரப் புத்தகம் அதுபற்றி யாதென்றுங் கூறாது. இப்படி ராஜா மந்திரி கதையைத் தேதிவாரி கூறும் சரித்திரம் தமிழர்கட்கு இல்லை என்பது மெய்ம்மைதான். ஆனால் தமிழ் மக்களுடைய வாழ்வைப் படம் பிடிக்கும் சரித்திரம் நிரம்ப உண்டு. இச்சரித்திரம் ஏனைய சரித்திரங்கள்போல உரைநடையில் இல்லாமல் கவிதையில் இருப்பது ஒரு வேறுபாடு. அதிகமாக மன்னர்களைப்பற்றி மட்டும் கூறாமல் பொதுமக்களைப் பற்றியும் பேசுவது இரண்டாவது வேறுபாடு. யாரும் பிறந்த தேதியையோ இறந்த தேதியையோ பற்றி ஒரு சிறிதும் கவலைப்படாமல் இருந்தது மூன்றாவது வேறுபாடு.

தனிப்பட்டவர் வரலாறு இல்லை

வருடம், மாதம், தேதி என்ற இம்மெய்ம்மை பற்றித் தமிழர் அதிகம் கவலைப்பட்டதாகவே தெரியவில்லை. தமிழர் தம்முடைய நாகரிகமும் பண்பாடும் ஒரு சங்கிலித் தொடர் போன்றவை என்று நினைத்தார்கள் போலும்! தனிப்பட்ட மனிதர் எத்துணைச் சிறப்புடையவராயினும், அவரைப் பற்றிக் கவலைப்பட்டதாகவும் தெரியவில்லை. அவர்கள் செய்த நற்செயல்களைக்கொண்டே அவர்கள் பெருமையைக் கணக்கிட்டனர். திருக்குறள் என்ற நூல் தமிழன் வாழ்வு, நாகரிகம், பண்பாடு, சமுதாயம் என்பவற்றோடு தனி மனிதனும் சிறப்படைய உதவிற்று என்ற உண்மையை அவர்கள் மறக்கவுமில்லை; மறுக்கவும் இல்லை. ஆனால் திருக்குறளை இயற்றிய ஆசிரியர் இந்நூலை இயற்றியருளியது தவிர வேறு சமுதாயத்திற்கு என்ன உதவியைச் செய்திருத்தல் கூடும்? எனவே, திருவள்ளுவருடைய பிறப்பு வளர்ப்பு முதலியன பற்றி அப் பழந்தமிழன் ஒன்றுமே குறித்து வைக்கவில்லை. திருக்குறள் செய்த உதவிக்கு நன்றி பாராட்டிய தமிழர்கள், அதற்காக அதனைப் பெருமைப்படுத்திப் பேசிய தமிழர்கள், அதன் ஆசிரியருடைய இயற்பெயரைக்கூட அறிந்துகொள்ளாமலும், குறித்து வைக்காமலும் இருந்ததற்கு இதுவே காரணம் போலும்! நெடுஞ்செழியன் போன்ற வெற்றி வீரர்களையும், கரிகாலன் போன்ற பேரரசர்களையும் பற்றிப் பாடிய பாடல்களிற்கூட அவர்கள்

வெற்றியைப் பாராட்டினார்கள். ஆனால், இக்காலச் சரித்திரம் போன்றவை அல்ல இப்பாடல்கள்.

உண்மைச் சரித்திரம்

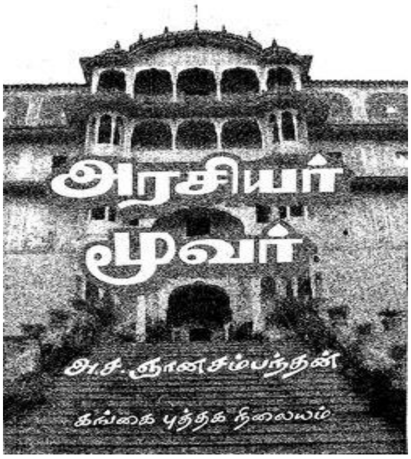
இன்ன நாளில் இன்ன இடத்தில் இவ்விருவரின் இடையே போர் நடைபெற்றது என்று கவிஞர் குறிப்பதில்லை. அதன் மறுதலையாக இப்போரினால் இப்பயன் ஏற்பட்டது என்பதை மறைமுகமாகவும் குறிப்பாகவும் வெளியிட்டனர். எனவே தனிப்பட்டவருடையவும் சமுதாயத்தினுடையவுமான வாழ்வு, தாழ்வு, போராட்டம் எண்ணம், குறிக்கோள் முதலியவை பற்றி அறியவேண்டுமானால், எண்ணற்ற சரித்திரக் குறிப்புகள் உண்டு. தமிழ்ப் பாடல்களில் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை போன்ற நூல்களில் இத்தகைய குறிப்புக்களைப் பரக்கக் காணலாம். இவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழருடைய சரித்திரத்தை எழுதுவது பெரிதும் பயனுடைய செயலாக இருக்கும்.

விக்கி மூலம்

https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%85%E0%AE%95%E0%AE%AE%E0%AF%81%E0%AE%AE%E0%AF%8D_%E0%AE%AA%E0%AF%81%E0%AE%B1%E0%AE%AE%E0%AF%81%E0%AE%AE%E0%AF%8D/007-008

அரசியர் மூவர்

பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன்

முன்னுரை

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் **'அரசியர் மூவர்'** என்ற நூல் வெளியிடப்பட்டது. அந்நூலில் 'கேகயன் மடந்தை' என்ற தலைப்பில் கைகேயி பற்றி ஒரு கட்டுரை வரையப்பெற்றது. அன்று இருந்த என் மனநிலை, அனுபவம் என்பவற்றின் அடிப்படையில் அக்கட்டுரை அமைந்தது. ஏறத்தாழ அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் முறையில் அப்பாத்திரப் படைப்பை ஆராய்ந்து எழுதியுள்ளேன். காலம் செல்லச் செல்ல, கம்பன் பாடல்களில் மனம் தோயத் தோய அப்பாடல்களில் வரும் சொற்கள் பல்வேறு நிலைகளில் பல்வேறு வகையாகப் பொருள் தந்து நிற்றலை உணர முடிந்தது. தெளிந்த ஆற்றில் நீரோட்டத்தின் கீழேயுள்ள மணல் மிக அண்மையில் இருப்பது போல் தோன்றினாலும் இறங்கிப் பார்க்கும்போது அதன் உண்மையான ஆழம் வெளிப்படுகிறது. இதை மனத்தில் கொண்டுதான் கவிஞனும் சான்றோர் கவியெனக் கிடந்த கோதாவரி என்று பேசுகிறான்.

'கேகயன் மடந்தை' என்ற அந்தக் கட்டுரை கைகேயி பற்றிக் கவிஞன் கூறிய சொற்கள், பாத்திரங்கள் பேசிய சொற்கள், இறுதியாகக் கவிஞன் கூறும் சொற்கள் ஆகிய மூன்று நிலைகளில் ஆய்வு செய்து எழுதப்பெற்றது.

இந்த இடைக்காலத்தில் கவிஞன் சொற்களுக்கெல்லாம் மறைந்துள்ள புதிய பொருளுமுண்டு என்ற எண்ணம் உறுதிப்படலாயிற்று. அந்த அடிப்படையில் ஓடிய சிந்தனையின் வடிவந்தான் நாடக மயில் என்ற இப் புதிய கட்டுரை.

'கேகயன் மடந்தை'யின் பின் இதனைப் பிற்சேர்க்கையாகச் சேர்த்துள்ளேன். கூனியை விளங்கிக்கொண்டால் ஒழியக் கைகேயியை நன்கு அறிய முடியாதென்பதால் கூனியைப் பற்றிய கட்டுரை முதற்கண் சூழ்ந்த தீவினையாக இடம் பெற்றுள்ளது. இப்புதிய கட்டுரையை இடையே சேர்க்காமல் முதலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று

முடிவுசெய்து அதற்கு ஏற்ற முறையில் அதனைச் செப்பம் செய்து தந்த திரு. தமிழப்பன் எம்.ஏ.எம்.பில், அவர்கட்கு நன்றி உரியதாகும்.

விக்கி மூலம்

https://ta.wikisource.org/wiki/%E0%AE%A4%E0%AE%AE%E0%AE%BF%E0%AE%B4%E0%AF%8D_%E0%AE%A8%E0%AE%BE%E0%AE%9F%E0%AE%95_%E0%AE%B5%E0%AE%B0%E0%AE%B2%E0%AE%BE%E0%AE%B1%E0%AF%81%E0%AE%AE%E0%AF%8D_%E0%AE%9A%E0%AE%99%E0%AF%8D%E0%AE%95%E0%AE%B0%E0%AE%A4%E0%AE%BE%E0%AE%9A_%E0%AE%9A%E0%AF%81%E0%AE%B5%E0%AE%BE%E0%AE%AE%E0%AE%BF%E0%AE%95%E0%AE%B3%E0%AF%81%E0%AE%AE%E0%AF%8D/%E0%AE%AE%E0%AF%81%E0%AE%95%E0%AE%B5%E0%AF%81%E0%AE%B0%E0%AF%88

தமிழ் நாடக வரலாறும் சங்கரதாச சுவாமிகளும்

பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன்

முகவுரை

1970-73 காலப்பகுதியில் மதுரைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக எமது தந்தையார் இருந்தார். இந்தக் காலத்தின் இடைப்பட்ட ஆண்டான 1971இல் 'சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் நினைவுச் சொற்பொழிவை' அங்கு நிகழ்த்தியுள்ளார். இச்சொற்பொழிவில் 'தமிழ்நாடக வரலாறு' என்ற ஒரு கட்டுரையையும் சங்கரதாச சுவாமிகள் - நாடக ஆசிரியர் என்ற தலைப்பிட்டு இன்னொரு கட்டுரையையும் சமர்ப்பித்திருந்தார்.

இதற்குப்பின் தந்தையார் எழுதியிருந்த பல நூல்களும் வெளிவந்தபோதும், முப்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக எம்மால் வெளியிடப்பெறாமல் மறக்கப்பட்டிருந்த கட்டுரைகள் இவையாகும். இவை மட்டுமன்றித் தந்தையாரால் எழுதப்பெற்று, நூலாக வெளிவராத இன்னும்பல கட்டுரைகளும் இருக்கின்றன. நாளடைவில் அவற்றையும் தொகுத்து நூல்வடிவில்

வெளிக்கொண்டுவர, தந்தையாரின் ஆசிகளும் இறைவனின் திருவருளும், நண்பர்களின் உதவியும் துணை நிற்கும் என்றே நம்புகிறோம்.

இவ்விரு கட்டுரைகளும் முத்தமிழில் ஒன்றான நாடகம் சார்ந்து இருந்ததால் தனி நூலாகப் பிரசுரிக்கும் எண்ணம் எழுந்தது. எனவேதான் "தமிழ்நாடக வரலாறும் சங்கரதாச சுவாமிகளும்" என்று தலைப்பிட்டு இதனை வெளியிட விரும்பினோம். எங்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முனைவர். ம.ரா.போ. குருசாமி, முனைவர். தெ. ஞானசுந்தரம், டாக்டர், என். சிவராசன், திரு. கௌரிசங்கர் (அங்கிள்), யாழ்ப்பாணம் ச. மார்க்கண்டு ஆகியோர் உதவினார்கள். அவர்களுக்கு எம் நன்றிகள்.

மேலும் இந்நூலுக்குச் சிறப்புச் சேர்க்கும் வகையில் அணிந்துரை வேண்டி, 'நாடகக் காவலர்' ஆர்.எஸ். மனோகர் அவர்களை அணுகினோம். மிகுந்த மனநிறைவோடும் மிக விரைவாகவும் நூல் பிரதியை வாசித்து அணிந்துரையை அளித்தார்கள். அவரின் ஒத்துழைப்பிற்கு எங்கள் நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு, நீண்ட காலத்திற்கு நாடகச் சேவை செய்ய இறைவன் அருள்வான் என வாழ்த்தினையும் தெரிவிக்கின்றோம்.

தந்தையாரின் முப்பது நூல்களுக்குமேல் வெளியிட்டிருக்கின்ற கங்கை புத்தக நிலையத்தார் இதனையும் வெளியிடுகிறார்கள். நிறுவனர் பெரியவர் வானதி திருநாவுக்கரசு அவர்களுக்கும், திருநாவு. இராமநாதன் அவர்களுக்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகிறது. தந்தையாரின் ஆசீர்வாதம் அவர்களுக்கு என்றும் உண்டு.

அ.ச.ஞா. குடும்பத்தினர்.

அணிந்துரை

நாடகக் காவலர் R.S. மனோகர்.

அ.ச. ஞானசம்பந்தன் என்ற பெயர் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் என்றென்றும் நிலை பெற்றிருக்கக் கூடிய உன்னதமான பெயராகும். எண்ணற்ற இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்திருக்கும் அப்பெருமகனாரை ஔவை தி.க.சண்முகம் அறக்கட்டளையின் சார்பாகச் சொற்பொழிவு செய்வித்ததின் மூலம் நாடகத் தமிழுக்கும் - சங்கரதாஸ் சுவாமிகளுக்கும் பெருமை சேர்த்திருக்கிறார்கள் அறக்கட்டளை அமைப்பாளர்கள்.

நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்
பாடல் சான்ற புலன்றி வழக்கம்

என்ற தொல்காப்பிய சூத்திரத்திலிருந்து தமிழ்நாடக வரலாற்றைத் தொடங்கும் பேராசிரியர், அதற்கு உரைகண்டவர்கள் எங்கெல்லாம் - எப்படியெல்லாம் தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை மிகவும் தெளிவாக ஆதாரத்தோடு விளக்குகிறார். இப்படிச் சுட்டிக்காட்டும் நக்கீரத் துணிவு அ.ச.ஞா. வைத்தவிர வேறு யாருக்கு வரும் ?

சிலம்பின் நாடகக் கூறுகளை விரிவாக ஆராயும் அவர் திருக்குறள், பட்டினப்பாலை, சிந்தாமணி முதலானவற்றுள் நாடகம் பற்றி வரும் குறிப்புகளை மிகநுணுக்கமாக ஆய்ந்து கண்டு கூறியிருக்கிறார். சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் பற்றிச் சொல்லும் போது துறவு நெறியில் நின்ற ஒருவர் உலகியல் சார்ந்த கலையில் - அதுவும் நாடகத் துறையில் ஈடுபட்டதனால் எத்தகைய பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள நேர்ந்தது என்பதை நம் கண்முன்னே கொண்டுவந்து நிறுத்துகிறார்.

சுவாமிகளைப் பற்றி சொல்ல ஆரம்பித்தவுடனேயே அவரது அருமை மாணாக்கரும். அறக்கட்டளையின் பெயருக்குரியவருமான ஒளவை தி.க சண்முகத்தின் நினைவு அவருக்கு வந்துவிடுகிறது. இவருக்காக அவர் எழுதிய அபிமன்யு நாடகம் உருவான சூழல் தோன்றுகிறது. தன்னை மறந்து அந்த நாடகத்தைப் பற்றி விரிவாகச் சொல்லத் தொடங்கி விடுகிறார்.

வியப்பு, சினம், துயரம் மூன்றும் நிறைந்ததாக அமைந்த ஒரு பாடலை எடுத்துக் கொள்கிறார்.

காட்டில் வந்தனை தோள்வலி மாமனைக்
கண்டதுண்டம் செய்தின்று வதைத்தனை
தாட்டி கத்துடன் போர்புரிந் தென்னோடு
தர்க்க மாடிச் சளைக்காது நின்றனை

மேட்டிமைத் தொழில் கண்டு மகிழ்ந்தனன்
வில்லிலே மிகவல்லவ னுன்குலம்
கேட்டறிந்திட இச்சை கொண்டேனதால்
கிட்டிவந் துரைப்பாயிது வேளையே

என்ற பாட்டினை எடுத்துக்கொண்டு அதில் நெடில் எத்தனை - குறில் எத்தனை. ஏன் அவை அப்படி அமைந்தன என்றெல்லாம் மிக விரிவாக விளக்கும் போது பேராசிரியரைத் தவிர வேறு யாரால் இந்தப் பாடலின் சிறப்பை இவ்வளவு ஆழமாகக் கூறமுடியும் என்று தோன்றுகிறது. பல பாடல்களைக் கம்பனின் சந்தங்களோடு ஒப்பிட்டுச் சொல்லும்போது சுவாமிகளின் தமிழாற்றலை நினைத்து வியக்கத் தோன்றுகிறது.

திருக்குறள் மீது மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்ட சுவாமிகள் அதனை நீதிவசனம், வேதமொழி என்றெல்லாம் மிக அருமையாகக் குறிப்பிடுகிறார். எங்கெல்லாம் பயன்படுத்த முடியுமோ அங்கெல்லாம் பயன்படுத்துகிறார் என்பதைக் குறிப்பிடும் நம் அ.ச.ஞா. அதற்குச் சில எடுத்துக்காட்டுகளும் காண்பிக்கிறார்.

அவாவே பிறப்பினும் பித்தென்று வள்ளுவர்
ஆராய்ந்து சொல்லினர் அன்றோ?
பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றென்று சொன்னதும்
பாவனை உண்மையின் மார்க்கம்

சுவாமிகளிடமிருந்த நகைச்சுவை உணர்வு, நிந்தாஸ்துதியாகப் பாடும் கவிநயம், பொருத்தமான இடத்தில் பழமொழிகளைப் பயன்படுத்தும் சாதுர்யம், பழைய இலக்கியங்களில் இருந்த ஆழ்ந்த பயிற்சி, சைவசித்தாந்த ஈடுபாடு அனைத்தையும் தனித்தனியே பட்டியலிட்டுக் காட்டியிருக்கும் அ.ச. ஞானசம்பந்தனாரின் ஆய்வுச் சொற்பொழிவுகள் சுவாமிகளின் பெயரை என்றென்றும் நிலைநிறுத்தும் என்பதில் எந்தச் சந்தேகமுமில்லை. வாழ்க சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் புகழ்! வாழ்க அ.ச. ஞானசம்பந்தனாரின் அரிய ஆய்வு!

அன்பு

ஆர்.எஸ். மனோகர்.

காலக்கோடு

அ.ச. ஞானசம்பந்தன் (A.Sa. Gnanasambanthan) தமிழ் இலக்கிய உலகின் முக்கிய ஆராய்ச்சி அறிஞர் மற்றும் பேராசிரியர் ஆவார். இவர் நவம்பர் 10, 1916-ல் திருச்சிராப்பள்ளியில் பிறந்தார். சிறந்த செந்தமிழ் வித்தகரான இவர், காவியப் பாவை, கம்பன் கலை போன்ற பல இலக்கியப் படைப்புகளை வழங்கியுள்ளார், இறுதிவரை தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் சிறந்து விளங்கினார்.

அ.ச. ஞானசம்பந்தனின் முக்கிய காலக்கோடு (Timeline):

- **பிறப்பு:** நவம்பர் 10, 1916 (திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டம், கல்லக்குடி).
- **கல்வி மற்றும் பணி:** தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆழ்ந்த புலமை பெற்று, பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

- **இலக்கியப் பங்களிப்பு:** கம்பர் கலை, காவியப் பாவை, இலக்கியக் கலை, மற்றும் பல ஆராய்ச்சி நூல்களை இயற்றினார். கம்பராமாயண ஆராய்ச்சியில் மிக முக்கியப் பங்காற்றியவர்.
- **மறைவு:** இறுதிவரை இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார்.

இவர் கம்பராமாயணத்தைப் பொதுமக்களும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் எளிய தமிழில் சொற்பொழிவாற்றியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கம்பன் கலை

என்பது புகழ்பெற்ற தமிழறிஞர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன் (அ.ச.ஞா) அவர்களால் எழுதப்பட்ட கம்பராமாயண விமர்சன நூல். கம்பனின் கவிநயம், கதை மாந்தர்களின் உளவியல் மற்றும் இலக்கியத் திறனை நவீனப் பார்வையில், ஆழமான கட்டுரை வடிவில் இந்நூல் விளக்குகிறது. இது கம்பராமாயணத்தைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் ஒரு முக்கிய இலக்கியத் திறனாய்வு நூலாகும்.

நூல் சிறப்பம்சங்கள்:

- **ஆசிரியர்:** பேராசிரியர் அ. ச. ஞானசம்பந்தன்.
- **பொருள்:** கம்பராமாயணத்தின் கலைநயம், இலக்கியத் தரம், மற்றும் பாத்திரங்களின் தன்மைகளை ஆராய்தல்.
- **பதிப்பு:** இது பல்வேறு பதிப்பகங்களால் (எ.கா., கங்கை புத்தக நிலையம், சந்தியா பதிப்பகம்) வெளியிடப்பட்டுள்ளது.
- **முக்கியத்துவம்:** கம்பராமாயணக் கதையை வெறும் கதையாகப் பார்க்காமல், அதன் கலை மற்றும் இலக்கியத் திறனைப் பாமரரும் அறியும் வகையில் விளக்கிய நூல்.

அ.ச.ஞா அவர்கள் கம்பராமாயண மாந்தர்களைப் புலமைப்பீடத்திலிருந்து விடுவித்து, நவீன இலக்கிய வெளியில் உலவவிட்டவர் எனப் போற்றப்படுகிறார்.

- **கிடைக்கும் இடம்:** Marina Books, Udumalai போன்ற இணையதளங்களிலும், Archive.org தளத்திலும் படிக்கலாம்.

காவியப் பாவை

காவியப் பாவை (Kaaviya Paavai) என்பது கவிஞர் ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் (A.Sa. Gnanasambandham) எழுதிய ஒரு காவிய நூல்.

- **ஆசிரியர்:** ஆ.ச. ஞானசம்பந்தன் (தமிழ் அறிஞர் மற்றும் பேராசிரியர்).
- **வகை:** காவியம் / கவிதை நூல்.
- **சிறப்பு:** இக்கால தமிழ்க் கவிதை மரபில், காவிய மரபைப் பின்பற்றி எழுதப்பட்ட படைப்புகளில் இது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது.

குறிப்பு: இக்கேள்விக்கு மேலதிக தேடல் தேவைப்படலாம், ஏனெனில் தேடல் முடிவுகளில் நேரடி நூல் விவரங்கள் குறைவாகவே உள்ளன.

காணொளிகள்

01] அ ச ஞானசம்பந்தன் - அ ச ஞா.

https://www.youtube.com/watch?v=4YsRKxIe35E [40:13]

02] A.S.Gnanasambandan | அ. ச. ஞானசம்பந்தன் | Biography

https://www.youtube.com/watch?v=f_Xo_3UrLn0 [04:09]

03] தமிழறிஞர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் நூற்றாண்டு விழா

https://www.youtube.com/watch?v=Z1nlSNDfB8o [01:44]

04] அ.ச. ஞானசம்பந்தன்

https://www.youtube.com/watch?v=RB3gQSNouVE [06:00]

05] Professor Gnanasambandam Inspiring Life Story | முனைவர் ஞானசம்பந்தன் | Ananda Vikatan

https://www.youtube.com/watch?v=ccEfYUCcCzs [07:37]

(😊)(😊) %%%%%%%% (😊)(😊)

காலக்கோடு

ஏ.எஸ். ஞானசம்பந்தன் (10 நவம்பர் 1916 – 27 ஆகஸ்ட் 2002) ஒரு புகழ்பெற்ற தமிழ் அறிஞர், சைவத் தத்துவஞானி, கல்வியாளர் மற்றும் பேச்சாளர் ஆவார். அவர் தனது தமிழ் முதலெழுத்துக்களான அ. சா. ஞானம் *என்ற பெயரால் பரவலாக அறியப்பட்டார்* மற்றும் கம்பராமாயணத்தின் ஒரு முக்கிய அறிஞராகவும் திகழ்ந்தார்.

Timeline of A.S. Gnanasambanthan

- **1916–1930s:** Born in Arasankudi; began public speaking at age nine and shifted from Physics to Tamil studies at Annamalai University under guidance from renowned scholars.
- **1940s–1950s:** Joined Pachaiyappa's College as a lecturer (1942), published early works like *Ravanan, Maatchiyum Veezhchiyum* (1945), and worked with All India Radio (1956–1961).
- **1960s–1970s:** Served as Director of Tamil Development (1967–1970), led the Tamil Nadu Text Book Society (1969–1972), and headed the Tamil Department at Madurai University.
- **1980s–2002:** Received the Sahitya Akademi Award (1985) for *Kamban: Putiya Parvai* and multiple honors including the Kalaimamani (1987) and Thiru.Vi.Ka. Award (1990); passed away on August 27, 2002.

Key Contributions & Significance

- **Literature & Philosophy:** Known for pioneering modern literary criticism (*Thiranaaivu*) in Tamil and producing extensive research on Kambaramayanam, Periya Puranam, and Thiruvasagam.
- **Administration & Education:** Published over 35 research books, numerous textbooks, and established the *Sekkizhar Aaivu Maiyam* in 1992.
- **Oratory:** Renowned for his intellectual *Pattimandram* (debates) and extensive lectures.

(😊)(😊) அசஞா (😊)(😊)